

ЕКОНОМІСТ

Газета Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
№ 13—15 (1244—1246) e-mail:kneu_press@ukr.net Квітень 2008 р.

- Свято
- Виставка
- Офіціоз
- Наодинці з усіма
- Твоя кар'єра
- Ми і світ
- Цікаво
- Конкурс
- Свято
- Пленер
- Дозвілля
- Готуємо майбутнє
- Авторитет-а-тет
- Подія
- Знайомство триває
- Історичні розвідки
- Між іншим
- Ювілеї

Свято

Час добродійності

Історія Великодня

Православний Великдень – День Світлого Христова Воскресіння – свято, що виражає Воскресіння всієї природи, всього життя. У перші століття християнства відзначався разом з іудейським Великоднем, тому що відповідно до древніх сказань Ісус Христос був страчений і воскрес у дні святкування древніми іудеями Великодня. Приблизно 5 тисяч років тому іудейське племя відзначало Великдень навесні як свято отелення худоби, потім Великдень пов'язували з початком жнив, пізніше – з відходом євреїв з Єгипту. Християни ж відзначають його у зв'язку з воскресінням Христа. У 325 році церквою було встановлено, що християнський Великдень слід відзначати окремо від іудейського. День святкування Великодня встановлений Першим Всесвітнім Собором: перша неділя після першої весняної повні.

Свято переміщається в так звані великодні межі – у межах тридцяти п'яти днів і може припадати на кожну з неділей у цей період після першої повні після весняного рівнодення – 21 березня, коли день дорівнює ночі.

Великдень, таким чином, «свято, що кочує». Разом з ним кочують і терміни Великого Посту, свят Вознесіння, Трійці, Вербної неділі. Про день, на який припадає Великдень, віруючі дізнаються з Пасхалій – таблиць дат святкування Великодня, що їх Християнська Церква складає на багато років уперед. **У 2008 році святкування Великодня припадає на 27 квітня.**

Древні християни велике свято Великодня святкували особливими справами благочестя, милості й благодійства. Наслідуючи Господа, Своїм Воскресінням звільнивши нас від уз гріха і смерті, благочестиві царі відмикали у великодні дні темниці й прощали в'язнів (але не карних злочинців). Прості християни в ці дні допомага-

ли злидненим, сірим і убогим. Їжу, освячену у Великдень, роздавали бідним і тим робили їх учасниками радості у Світле свято.

Великодні звичаї на Русі

На Русі з Великодня завжди починалися веселі гуляння молоді: качалися на гойдалках, водили хороводи, співали веснянки. На Великдень усі христосуються – тричі цілуються зі словами: «Христос воскрес!» – «Воістину воскрес!». Дарують один одному фарбовані яйця, відносять їх на могили померлих. У день Великодня після семитижневого посту на столі з'являються паски, сир, м'ясо, фарбовані яйця. Паски печуть зі здобного тіста з додаванням горіхів, родзинок, прянощів.

День святого Великодня для християнина – свято перемоги Рятівника над злом, Життя над гріхом і смертю. А сама смерть розглядається після Воскресіння Христова як стан тимчасовий, «сон» у чеканні майбутнього життя в Царстві Божому небесному, куди і здійснюється в цей час «перехід».

Ніч Великої Суботи (ніч перед Великоднем) на Русі завжди ставала дивовижним, величним видовищем. Люди заповнювали храми, збиралися навколо них. Усі очікували хресного ходу. І коли, нарешті, лунав перший благовіст великого дзвону, юрба сколихувалася, у руках православних запалювалися свічі. У світлих ризах виходило духовенство – із хрестами й іконами. Церковний хор сповіщав радість велику: «Воскресіння Твоє, Христе Спасу, Ангели співають на небесах, і нас на землі сподоби чистим серцем Тебе славити.» Починався хресний хід навколо церкви. «Христос воскрес з мертвих, смертю смерть потоптавши і сущим у гробах живіт дарував», – славить церковний хор Великдень – Світле Христове Воскресіння.

За народними повір'ями, сорок днів від Великодня до Вознесіння по землі мандрує Христос і апостоли в злидарському одязі. Вони випробують людське милосердя, нагороджують добрих людей і карають жадібних і злих. Тому свято Великодня присвячується справам добродійності.

Виставка

«Золото» – за інноватику у вищій школі

Традиційна для всіх освітан, уже XI Міжнародна виставка навчальних закладів «Сучасна освіта в Україні-2008», що проходила наприкінці лютого у Київському палаці дітей та

юнацтва, черговий раз визнала лідерство Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана у сфері інноваційного розвитку вищої школи та наданні якісної економічної освіти.

Щорічна освітянська виставка, яка проходила під егідою Міністерства освіти і науки України та Академії педагогічних наук України, зібрала численну кількість навчальних закладів.

Проведення цієї широкомасштабної освітянської акції вже стало доброю традицією для щорічної презентації на огляд суспільства та педагогічної громадськості найновітніших освітянських проєктів та надбань. Наш університет, як один із провідних вітчизняних ВНЗ, презентував новітні

технології в освіті, власні інноваційні здобутки в організації навчально-виховного процесу та навчальну літературу.

Високе журі оцінило роботу педагогів і науковців КНЕУ з модернізації навчальних планів, впровадження у навчальний процес новітніх технологій, підготовки та видання освітньої літератури нового покоління.

За вагомий внесок та значні досягнення в інноваційному розвитку національної системи освіти наш університет отримав золоту медаль у номінації: «Інноватика у вищій освіті».

За багаторічну інноваційну педагогічну діяльність з модернізації освіти КНЕУ удостоєний почесного звання «Лідер сучасної освіти».

Офіціоз

Самоврядування в контексті КНЕУ

Проблеми самоврядування у закладах освіти набули значної української суверенної незалежності, соціальної, правової держави. Чому ці питання набувають особливої ваги в сучасних умо-

По-перше, відбувається активне утвердження демократичних засад в усіх сферах життєдіяльності українського суспільства.

По-друге, інтеграція України в європейське співтовариство та перехід до ринкової економіки, безумовно, глибоко зачіпають усі складові освітньої галузі, вимагають її демократизації, адже згідно з принципами Болонського процесу студентство розглядається як партнер.

По-третє, студентство в усі часи виступало своєрідним барометром соціально-економічного та політичного стану суспільства.

Молодь є найменш консервативним за своїми ціннісними орієнтаціями соціальним прошарком населення, найбільш чутливо реагує на соціальні зміни, їй притаманне негативне ставлення за порушення

демократичних норм, законів, моральних принципів.

Можна з повним правом розглядати молодь, особливо студентство, як «соціальний нерв суспільства».

По-четверте, студентське самоврядування є важливим фактором розвитку і модернізації суспільства, виявлення потенційних лідерів, вироблення у них навичок управлінської та організаторської роботи з колективом, формування майбутньої еліти нації.

По-п'яте, упор на ініціативу, активну життєву позицію, європейські ціннісні орієнтації студентства є реальним показником цивілізованості суспільства, утвердження в ньому демократичних засад. Важливо чітко усвідомити, що успішна розбудова української держави за-

лежить від самосвідомості, самодостатності, незаангажованості, свободи мислення, наполегливості праці кожного молодого громадянина України.

Основні напрями діяльності і структура студентського самоврядування визначені в статті 38 Закону України «Про вищу освіту», де вказані: **мета** студентського самоврядування:

«Органи студентського самоврядування сприяють гармонійному розвитку особистості студента, формуванню у нього навичок майбутнього організатора, керівника. Органи студентського самоврядування вирішують питання, що належать до їх компетенції.»;

виділені основні завдання

органів студентського самоврядування:

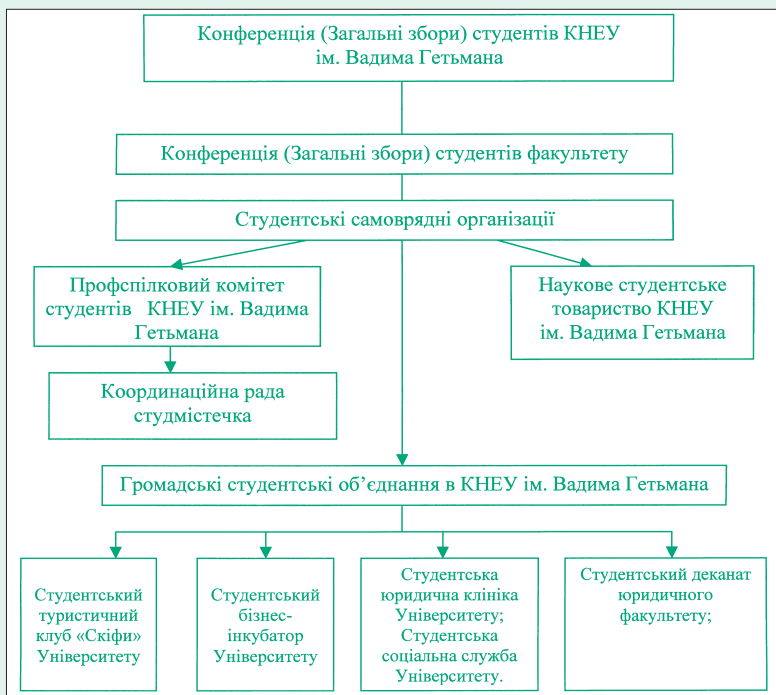
- **забезпечення і захист прав та інтересів студентів, зокрема стосовно організації навчального процесу;**
- **забезпечення виконання студентами своїх обов'язків;**
- **сприяння навчальній, науковій та творчій діяльності студентів;**
- **сприяння створенню відповідних умов для проживання і відпочинку студентів;**
- **сприяння діяльності студентських гуртків, товариств, об'єднань, клубів за інтересами;**
- **організація співробітництва зі студентами інших вищих навчальних закладів і молодіжними організаціями;**

– **сприяння працевлаштуванню випускників;**

– **участь у вирішенні питань міжнародного обміну студентами.**

Обговоренню питання про структуру і завдання органів студентського самоврядування в нашому університеті був присвячений науково-практичний семінар кураторів, який відбувся 1-3 квітня в конференц-залі бібліотеки КНЕУ. Перед кураторами I курсу КНЕУ виступила проректор з науково-педагогічної роботи Т.Є. Оболенська, яка розглянула завдання самоврядування студентських організацій та запропонувала для обговорення структуру студентського самоврядування в КНЕУ імені Вадима Гетьмана, що включає в себе такі структурні підрозділи:

Структура студентського самоврядування в ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Як відображено в запропонованій схемі, основними самоврядними студентськими організаціями в нашому університеті є профспілкова організація студентів КНЕУ імені Вадима Гетьмана, а також наукове студентське товариство. Це зумовлено тим, що студентська профспілка є найбільшою студентською організацією, яка об'єднує 98% студентів університету, і метою її створення було представництво, здійснення та захист навчальних, соціально-економічних прав та інтересів її членів, що відповідає меті студентського самоврядування.

Крім того, профспілка працює за різними напрямками, оскільки включає в себе наступні комісії:

- оздоровча комісія;
- комісія з питань культури;
- житлово-побутова комісія;
- фінансово-організаційна комісія;
- комісія з питань соціального та правового захисту;
- комісія з питань спорту та туризму;
- комісія з питань працевлаштування.

Метою наукового студентського товариства КНЕУ імені Вадима Гетьмана є здійснення діяльності, спрямованої на задоволення творчих і наукових інтересів студентів університету.

Основними завданнями НСТ КНЕУ є:

- виховання гармонійно розвиненої особистості студента;
- розкриття і розвиток хисту студентів у різних напрямках наукової діяльності;
- закріплення у студентів теоретич-

них та практичних знань, розвитку творчого мислення та досягнення синергійного ефекту в освоєнні навчальних дисциплін;

- сприяння під керівництвом провідних викладачів вирішенню конкретних практичних проблем суб'єктів господарювання;

- набуття студентами досвіду організації та участі у науково-дослідній роботі, наукових дискусіях, конференціях, семінарах тощо;

- здійснення науково-дослідної та науково-практичної діяльності шляхом залучення студентів на добровільних засадах до самостійної або колективної науково-дослідної та громадської організаційної роботи.

7 квітня на засіданні ректорату КНЕУ імені Вадима Гетьмана, де були також присутні представники студентських самоврядних і громадських організацій, було обговорено та погоджено завдання та структуру самоврядування в університеті.

23.04.2008 в концертному залі університету відбудеться **Конференція (Загальні збори) студентів ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»**, на якій будуть розглядатися питання студентського самоврядування в університеті.

І.А. Бальягіна, заступник проректора з виховної роботи.

СТУДЕНТСЬКІ САМОВРЯДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ КНЕУ

№ з/п	Назва	Загальна інформація про діяльність	Керівник	Контактний телефон
1	Студентський профком	Здійснює соціальний та правовий захист студентства, організовує його оздоровлення та санаторно-курортного лікування, організовує змістовне проведення дозвілля студентської молоді, сприяє їй у працевлаштуванні у вільний від занять час, репрезентує інтереси студентського колективу у Вченій раді і ректораті КНЕУ та ін.	Чабанюк Ольга	8-097-821-41-50
2	Студентське наукове товариство	Здійснює науково-дослідну та науково-практичну діяльність через залучення студентів до самостійної або колективної науково-дослідної та громадської організаційної роботи, організовує та проводить наукові конференції, конкурси, семінари, круглі столи, лекції тощо	Кальченко Тимур Валерійович	456-24-47
3	Студентський деканат юридичного факультету	Сприяє створенню належних умов для проживання і відпочинку студентів, сумлінному виконанню студентами своїх обов'язків, активному захисту законних прав та інтересів студентів юридичного факультету, співпраці органів студентського самоврядування з деканатом, кафедрами та іншими підрозділами ЮФ в науковій, навчальній, культурній, соціальній, громадській та інших сферах	Студентський декан Каленюк Катерина (1 курс, ЮФ)	8-066-507-57-35
4	Студентська юридична клініка	Надання безкоштовної правової допомоги особам, що звернулися до клініки; створення місць для проходження студентами навчальної та виробничої практики; проведення заходів з правової освіти населення; підвищення фахового рівня студентів-працівників університету завдяки одержанню практичних знань та навичок; створення ефективного механізму обміну інформацією між населенням, засобами масової інформації та юридичною клінікою	Шкіря Анна Юріївна (к-ра правового регулювання економіки)	459-61-89 8-067-288-97-28
5	Студентський бізнес-інкубатор	Надає консультативну допомогу майбутнім підприємцям з питань реєстрації; допомагає в розробці інвестиційних проєктів, орієнтованих на розвиток малого бізнесу; проводять семінари-тренінги, наради, бізнес-планування	Дмитро Вербицький	8-093-763-10-96
6	Туристичний клуб «Скіфі»	Організовує дозвілля студентської молоді, туристичні, екологічні, краєзнавчі та комплексні експедиції, подорожі, змагання; разом з українськими та іноземними юридичними і фізичними особами організовує добродійні, волонтерські, милосердні, спонсорські та оздоровчі заходи, благодійні акції та бере участь у них; створює і організовує роботу «Школи виживання в екстремальній ситуації»	Ступак Ольга Валентинівна	459-62-66
			Голуб Таїсія	8-097-828-84-55
7	Клуб цікавих зустрічей (юридичний ф-т)	Забезпечує дозвілля та культурно-освітні потреби студентів, викладачів; формує високий рівень правової культури студентів; сприяє співробітництву юридичного факультету, що здійснює підготовку фахівців-юристів, з органами державної влади і місцевого самоврядування, судовими, правоохоронними органами, органами юстиції, а також іншими установами і організаціями	Яновська Олександра Григорівна	455-60-28
8	Німецькомовний дискусійний клуб	Спрямовує свою діяльність на стимулювання інтересу студентів до німецькомовних країн та німецької мови, розширення горизонтів їхніх знань через одержання актуальної інформації, зокрема, щодо різнобічних зв'язків України з німецькомовними державами, та формування таких якостей студентів, як незалежність мислення та суджень у поєднанні із соціальними вміннями та соціальною відповідальністю, толерантне ставлення до тих, хто обстоює іншу думку	Шелестович Наталія (студ. I к. МЕіМ)	8-097-975-63-34
9	Клуб англійської мови		Жукова Любов Тихонівна	456-12-36 459-61-02
10	Центр культури і мистецтв	Методичний центр культурно-виховної роботи, в якому діють мистецько-творчі студії: • Хореографічний «Театр танцю» • Інструментально-оркестрова студія • Вокально-хорова студія • Студія образотворчого мистецтва та дизайну • Експериментальний театр-студія «Богема»	Бабіч Дана Ростиславівна	455-69-21 559-62-69

MEMorandum

Газета факультету міжнародної економіки
і менеджменту КНЕУ

«MEMorandum» —
будь першим

ЩО МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ НАМ ГОТУЄ...

Перш за все варто сказати декілька слів про «БУМ», перший тур якого пройшов 20 березня та мав назву «ВІЗИТКА». Як і минулого року, команда нашого факультету брала участь у цьому конкурсі. Цьогорічна тематика дійства називалася «ЕКОНОМІЧНІ ФАНТАЗІЇ».

В цілому юнаки та дівчата відстояли честь ФМЕІМ та змогли гідно презентувати свою команду. Згодом буде проведено жеребкування серед учасників з метою визначення порядку виступу команд у фінальному змаганні, яке відбудеться у квітні. Ми й надалі слідкуватимемо за роз-

Здавалося, зовсім нещодавно почалися лекційні тижні II семестру і є ще вдосталь часу трішки відпочити після зимової сесії. Але нині за вікном квітень з його шаленим весняним ритмом та цікавими подіями.

витком подій у конкурсі та закликаємо всіх уболівати разом з нами за команду факультету.

По-друге, кожного року в рамках нашого університету проходять студентські конференції, участь в яких можуть брати всі бажаючі. Цього року проведення ювілейного 75-го дійства заплановано на 16-17 квітня. Доречно нагадати, що перед початком секційних засідань буде проведено пленарне засідання о 9.00 у Концертному залі КНЕУ (вул. Дегтярівська 49-г), на якому виступатиме ректор, декани, молоді вчені та студенти.

Тема конференції одна для всіх факультетів та кафедр: «Економічний та соціальний розвиток України у XXI столітті». Реєстрація учасників проводилася на кафедрах і завершилася 1 березня 2008 року.

Після проведення заходу на засіданнях кафедр будуть обрані переможці, після чого герої заходу отри-

мають пам'ятні відзнаки та сувеніри на згадку про участь у конференції.

По-третє, вже доброю традицією нашого ВУЗу став конкурс «МІС КНЕУ», перший тур якого проводитиметься в другій половині квітня. Кожен факультет окремо обиратиме представниць на всеуніверситетське змагання, фінал якого відбудеться у травні.

Нині профбюро МЕІМ запрошує всіх бажаючих представниць красивої статі взяти участь у конкурсі краси та постояти за честь факультету. За більш детальною інформацією звертайтеся в аудиторію 427 І корпусу КНЕУ.

Ну, і нарешті останнє, в кінці квітня планується провести загальні збори всіх дійсних членів НСТ ФМЕІМ з метою ознайомлення з програмою подальшої наукової діяльності нашого факультету.

Справа в тому, що 13 березня 2008 року на засіданні представни-

ків усіх факультетів КНЕУ було обрано нового голову НСТ, посаду якого зайняв доктор економічних наук, викладач кафедри міжнародного менеджменту – Кальченко Тимур Валерійович. Оголошення про те, де і коли відбудуться збори, буде повідом-

лено в об'явах біля деканату ФМЕІМ. Явка всіх членів НСТ ОБОВ'ЯЗКОВА! За довідками можна також звертатися в НСТ (ауд.252 І корпус КНЕУ, запитати Марину).

Марина ПРИСЯЖНА,
студентка 3-го курсу ФМЕІМ,
голова НСТ ФМЕІМ

Наодинці з усіма

Бути чи не бути?

Не знаю що зі мною діється, я відчуваю, що дуже змінилася за останній час. Втратила інтерес до улюбленої справи, а раніше серйозно займалася співом. Не бачу сенсу в навчанні, хоча мріяла навчатися саме у вузі, до якого вступила. Мої стосунки з подругами по гуртожитку все далі погіршуються, сваримося через якісь дрібниці. А найголовніше – не можу розібратися з особистим життям: той, від кого перехоплює подих, у нього своє життя, а я лише епізод у ньому, а інший – котрий прагне серйозних стосунків – не викликає й натяку на закоханість... Я у відчаї, розумію, що це моє життя, але так не можу жити.

Так виглядає одне з багатьох звернень до психолога. Це своєрідний крик про допомогу, який потребує уваги. Адже однією з пекучих проблем сьогодення є проблема зростання кількості самогубств.

За статистикою, щороку покінчують життя самогубством 1 000 000 осіб. Серед них:

- 280 тисяч китайців,
- 60 тисяч росіян,
- 30 тисяч американців,
- 25 тисяч японців,
- 20 тисяч французів,
- 10 тисяч українців.

● За невітшними прогнозами на 2020 р., щорічно кількість самогубств буде сягати 1 500 000.

Здавалося б, інстинкт самозбереження – наймогутніший з-поміж усіх інстинктів будь-якого живого організму. Що ж має статися, щоб зламався придуманий природою найнадійніший страховий механізм? Це питання виходить далеко за межі біології, медицини й зачіпає всі сторони нашого буття.

Ставлення до самовбивць залишається складним. Хтось бачить у їхньому відчайдушному кроці тільки прояв прихованої хвороби, хтось – гріховну малодушність, або, навпаки, силу духу. Але це тоді, коли йдеться про дорослих людей, що свідомо вирішили піти з цього світу і тому несуть за свій вибір повну відповідальність. А як же бути з юнаками, підлітками? Невже їхня особистість, яка ледь визначилася, здатна піднятися до соціальних, а тим більше до філософських узагальнень і дійти висновку про нікчемність буття?

● Суїциди серед молоді. За останнє десятиліття число самогубств серед молоді зросло в 3 рази. Основні причини суїциду: нерозділене кохання, конфлікти з батьками та однолітками, страх перед майбутнім, самотність. Щорічно кожний дванадцятий підліток віком 15-19 років намагається здійснити спробу самогубства. За абсолютною кількістю підліткових суїцидів перше місце займає Росія.

Якими ж бувають прояви суїцидальних намірів?

Суїциди поділяють на істинні, приховані й демонстративні.

Істинні суїциди в деяких випадках бувають спонтанними. Найчастіше їм передують міркування про смерть: втрата сенсу життя, депресивний стан чи просте пригнічення.

Прихованим суїцидом вважається поведінка, пов'язана з підвищеним ризиком, що частіше призводить нібито до «випадкової» смерті. Серед багатьох варіантів особливо частими є: ризикове керування автомобілем, зловживання алкоголем та іншими наркотиками.

Демонстративну суїцидальну спробу здійснює людина, яка вважає за необхідне комусь щось довести чи досягти певної мети, роблячи вигляд, що готова покінчити з собою. Іноді й демонстраційні суїциди закінчуються смертю.

Серед наведених статистичних даних безнадійно-безжального зростання суїциду є одна рятівна цифра:

близько 80% самогубців попередньо дають знати про свої наміри оточуючим, хоча способи повідомлення про це можуть бути завуальованими. Саме цей факт змушує кожну людину бути чутливим до проявів стану близьких та рідних, друзів та колег. Ми зобов'язані не лише слухати, але й чути, не лише дивитися, а й бачити, не лише спостерігати, але й діяти в тій ситу-

ації, коли поряд відчай самотності закоханого, чи страх, чи безпорадність приниження, чи безмежна глибина втрати... Втрати радості життя, сенсу свого існування у цьому світі, втрати, врешті-решт, самого себе.

Бути зацікавленим станом і долею друга, відверто і спокійно розмовляти, проявити своє ставлення, але не оцінювати і не намагатися переконувати, запропонувати свою допомогу – основні правила взаємодії з потенційним суїцидантом. Наступним кроком буде звернення до спеціаліста психолога.

У нашому університеті з психологом-викладачем має справи кожний першокурсник, адже предмет «Психологія та педагогіка» загальнообов'язковий. А от із практичними психологами доводиться зустрі-

чатися лише тим студентам, які звертаються за допомогою до консультантів психологічної служби КНЕУ.

Діяльність психологів-консультантів спрямована на сприяння розвитку особистості, відповідальному ставленню до власного здоров'я і здоров'я оточуючих як найвищих індивідуальних і суспільних цінностей.

Психологічний супровід студентів реалізується у формі індивідуальних консультацій за гнучким графіком з бажаним попереднім записом.

Адреса психологічної служби КНЕУ: вул. Желябова 4, гурт. 3. тел. 456-49-63.

О.С. Бойчук,
керівник психологічної служби

«ПЕРСПЕКТИВА»

Твоя кар'єра

Почни кар'єру з ярмарки вакансій

Серед молодих фахівців чомусь існує упередження, що відвідування ярмарку вакансій – не самий ефективний спосіб пошуку роботи. Це помилка: насправді ефективність цього способу не нижча за інші. Чому виникає це упередження? Із-за неправильного вибору ярмарку вакансій. На акціях, що проводяться територіальними службами зайнятості, студентів та свіжоспеченому випускникові складно знайти гідну роботу. Вакансії там в основному розраховані на низькооплачуваних працівників без особливої кваліфікації (вантажники, дворники, прибиральниці й т. п.).

Але існують й інші ярмарки вакансій – спеціалізовані – для молодих фахівців з вищою освітою. У Києві найбільш відомі такі:

- ярмарок вакансій від Kyivpost;
- ярмарок вакансій від AIESEC;
- ярмарок вакансій у КНЕУ ім. В. Гетьмана. Участь у цих акціях беруть кращі компанії-роботодавці, зацікавлені в тому, щоб відібрати найкращих студентів та випускників вузів.

У ярмарку вакансій, який щороку проводить у КНЕУ Центр «Перспектива», беруть участь представники відомих компаній. Відвідавши такий ярмарок, ви зможете особисто поговорити з менеджерами з персоналу всіх представлених організацій. Тобто ярмарок вакансій – це неймовірна економія вашого часу: за один день ви можете пройти декілька співбесід, роздати стільки ж резюме і отримати візитки у кількох десятків менеджерів по персоналу. Ні в якому іншому місці ви не зможете використовувати для пошуку роботи свій час з такою високою ефективністю.

До речі, в цьому році Центром «Перспектива» ярмарок вакансій запланований на 23 квітня в приміщенні конференц-зали центрального корпусу КНЕУ (наші координати: пр. Перемоги, 54/1, кім. 141, тел. 4560608, 4560566, e-mail: persprct@kneu.kiev.ua).

На даний захід запрошено такі компанії: СК «Інго», СК «Вексель», СК «ТАС», Райффайзен Банк Аваль, Аудиторська четвірка, Хенкель, Селенія софт, Procter&Gamble, Nestle, Союз-Віктан, Тетра Пак, КРАФТ, Бізнес Лінк, Просто Фінанс, Правекс-Банк, Рехау та ін. Підготуйте досконалу самопрезентацію, складіть резюме в кількох екземплярах та будьте готові відповідати на запитання, які можуть поставити представники компаній-роботодавців.

Отже, ви заходите в приміщення, де проходить ярмарок, глибоко вдихаєте і рішуче прямуєте до столика компанії, яка є першою в списку Ваших бажань. Це та компанія, в якій Ви більш за все хочете працювати, і людина, до якої Ви підійдете, стоїть на вході у світ Вашої мрії.

Ви зустрічаєтесь очима з роботодавцем. Посміхаєтесь. Говорите «Добридень». Потискуєте руку, якщо роботодавець протягує її. І ось. Ви в прямому ефірі, незважаючи на те що немає вигуків «Камера! Мотор!», Ваш стан максимально наближається до відчуттів кіноактора, який грає головну роль. Що Ви можете сказати або зробити впродовж наступних 60 секунд, щоб цей роботодавець захотів розглянути Вас як потенційного кандидата на посаду? Рекомендується заздалегідь підготувати і прорепетирувати коротку промову, в ході якої Ви зможете розповісти про себе найголовніше. Студенти і випускники вузів обов'язково повинні надавати таку інформацію про себе в рамках самопрезентації:

- прізвище, ім'я, по батькові;
- курс, вуз;
- спеціальність;
- роботу, яку шукають;
- досвід роботи, відповідний вибраному напрямку (оплачувана робота, неоплачувана робота, практика);
- опис своїх професійних навиків і чеснот;

А також Ви маєте продемонструвати свої знання про компанію.

Пам'ятайте, Ви випромінюватимете чарівність під час самопрезентації, тільки коли будете абсолютно впевнені в тому, що говорите. Не забудьте, те, що Ви говорите, – тільки частина Вашої презентації. Ваші манери, мовлення, одяг – не менш важ-

ливі для успіху. Звичайно, ваша впевненість у собі повинна бути явною, а не перебільшеною ..., просто Ви повинні виглядати професійно.

Заздалегідь зберіть інформацію про роботодавця, який Вас цікавить, і на цьому базуйте свою самопрезентацію, – це, як правило, вражає представників будь-якої компанії. Проведіть такий інформаційний пошук до Ярмарку. Список фірм, які будуть представлені на ньому, ви можете отримати в організаторів акції. Більшість компаній мають web-сайти, що містять інформацію про їх продукти та послуги. Ви також можете використовувати інші ресурси: статті в журналах, рейтинги компаній, які Ви знайдете в бібліотеці або Інтернеті без особливих зусиль.

Практикуйтеся в таких речах, як самопрезентація, уміння приходити тільки з досвідом – теоретичним або практичним. Експромт – не кращий спосіб вразити роботодавця, особливо, якщо мова йде про Вашу роботу. Тому якомога більше ходіть на ярмарки вакансій і спеціалізовані тренінги.

До речі, Центром «Перспектива» розробляється комплекс тренінгів на різноманітні теми (самопрезентація, як пройти співбесіду, самооцінка та ін.), тому слідкуйте за об'явами Центру та обов'язково приходьте (наші координати: пр. Перемоги 54/1, кім. 141, тел. 4560608, 4560566, e-mail: persprct@kneu.kiev.ua).

На ярмарку вакансій Ви зможете:

- зробити значно привабливішою інформацію стосовно Вас порівняно з резюме (де буде написано про відсутність досвіду роботи, призів на олімпіадах, конкурсах), адже будуть оцінювати Вашу комунікабельність, бажання дізнатися щось нове та ідеї, хай навіть нереалізовані;
- якщо ідеї реалізовані, можна ними поділитися: цікаві пропозиції для сайтів, розробка комп'ютерних програм – усе, усе записуйте на диски, флешки і показуйте роботодавцю. Можливо, саме Ваша пропозиція – це те, над чим б'ється вже декілька тижнів робоча група компанії. А це означає, що Вас запросять на співбесіду найближчим часом;
- тут можна отримати професійну пораду, як покращити те, що Ви вже зробили, що доопрацювати, що підучити. Не забувайте, що на подібних заходах компанії представляють не тільки менеджери з персоналу, а й спеціалісти, менеджери, керівники;
- дізнатися всі міфи про працевлаштування. Наприклад, представники компанії Miratech розповіли міф щодо тестерів програмного забезпечення та перспектив кар'єрного росту на цій посаді;
- зрозуміти, що таке скандинавський тип менеджменту. Таке також існує. Працівник розглядається в першу чергу як індивідуальність. Ніяких дрес-кодів та жорстких графіків роботи не існує;
- дізнатися та порівняти пропозиції роботодавців. Хороша робота – це не тільки достойна заробітна плата, а й спосіб реалізувати себе, гідні умови праці, соціальний пакет тощо;
- подивитись на своїх конкурентів. Співбесіди, тести, програми стажу-

вання – усе це конкурс, і щоб отримати роботу, потрібно його виграти;

- перевірити свої знання англійської мови. Деякі компанії одразу проводять тест, щоб дізнатись про Ваш рівень підготовки, або навіть одразу починають спілкуватись іноземною мовою;

- а найголовніше – тут можна розв'язати страхи щодо пошуку роботи: пошук роботи – процес довгий, нервовий, тривалий. Попрацювати, звичайно ж, потрібно, але можна й одержати задоволення, тому що ярмарок вакансій – це приємна атмосфера, спілкування з цікавими людьми-роботодавцями тощо.

Потрібно тільки пам'ятати, що передумовою успіху є не те, де Ви шукаєте, а те, як саме Ви це робите, бо вирішальну роль зіграє особисте бажання отримати роботу з максимумом докладених до цього зусиль.

Ярмарки вакансій очима студентів

«Ярмарки вакансій – хороший спосіб знайти роботу», – говорять усі студенти, яких було опитано на минулих Днях кар'єри в КНЕУ ім. В.Гетьмана. «Головна перевага полягає в тому, що всі компанії зібрані в одному місці й не потрібно нікуди бігати, – говорить одна зі студенток, – до того ж роботодавець відразу налаштований на студентів і нема необхідності вигадувати легенди про грандіозний стаж роботи». На ярмарку вакансій, який проводиться у вузі, враховуються потреби всіх факультетів та курсів, тому запрошуються компанії з різними напрямками роботи. Ще один плюс – компанії, які беруть участь у ярмарку вакансій у вузі, розуміють, що деякі студенти не можуть одночасно навчатись і працювати, тому опитані студенти 3-го курсу приходять на ярмарок, щоб домовитись про проходження практики та стажування. Грошей особливо не заробиш, проте можна отримати досвід роботи у великій компанії, а не в компанії свого родича. А ще є спосіб «три в одному» – програми літнього стажування. Ти отримуєш і досвід, і гроші, й можливість зарекомендувати себе.

Колишня випускниця магістратури вважає: «Кожна компанія – це дуже специфічне середовище, з особливостями роботи деяких компаній можна ознайомитись тільки на таких заходах, як ярмарок вакансій». І тут важливі не тільки презентації, які відображають, на думку нашого студента 4-го курсу, інформаційну та рекламну сторони. Найбільш цікаве спілкування з керівником компанії або відділу, в якому хочеться працювати. «Так можна дізнатися про більшу кількість нюансів та специфіку роботи в даній організації», – вважає студент 4-го курсу. До того ж інформація щодо програми стажування чи нової вакансії не завжди представлена на сайті компанії, і отримати повну та правдиву інформацію можна саме на таких заходах.

Незважаючи на те що на ярмарках вакансій у вузі роботодавці налаштовані на студентів і молодих спеціалістів, це не означає, що за Вами будуть бігати всі PR-менеджери і пропонувати вакансії. Стенди деяких компаній настільки популярні, що часом навколо них збирається цілий натовп студентів. Тут є два варіанти. Перший – просто пройти повз цей стенд, але тоді Ви втратите свій шанс стати співробітником великої та відомої компанії. Якщо біля стенду зібралось багато студентів, можливо, цей роботодавець пропонує цікаві вакансії. Другий варіант – дочекатись, коли натовп розійдеться і спокійно поспілкуватися. Скоріше за все така можливість з'явиться перед закриттям даного заходу. До речі, у спокійній атмосфері буде нагода якнайкраще зарекомендувати себе. Більшість юнаків та дівчат упевнені, що на такі заходи потрібно йти тільки студентам старших курсів та випускникам. Та це ще один міф. Ринок праці змінюється кожен рік, і роботодавець усе більшу увагу звертає на молоде покоління, тож даний захід буде корисний і першокурсникам, і студентам старших курсів, оскільки Вони можуть не тільки зібрати корисну інформацію, а й зробити перший крок до планування своєї кар'єри.

УВАГА!

На підприємствах Групи компаній «ВіДі», що представлені на ринку України з 1994 року, проводиться **конкурс на заміщення вакантних посад юрисконсультів**.

Напрямок роботи: правове забезпечення господарської діяльності у сфері торгівлі транспортними засобами, лізингу, страхування, логістики, будівництва тощо.

УМОВИ КОНКУРСУ

1. Запрошуємо випускників та студентів останнього курсу навчання юридичного факультету.
2. Повний робочий день.
3. Усі бажаючі можуть направити свої резюме за електронними адресами:

makarov@kiev.uti-ua.com
oksana.gorban@uti-ua.com

Додаткову інформацію можна отримати:

1. На сайтах підприємств Групи компаній «ВіДі»
www.vidigroup.com
www.toyota-ua.com
www.fordauto.kiev.ua
2. У Макарова Максима Олеговича
тел. 246-61-46 (-47, -48)
тел. 246-65-58

УВАГА!

23 квітня об 11.30 в приміщенні КНЕУ імені Вадима Гетьмана відбудеться День кар'єри 2008.

Запрошуються студенти та випускники КНЕУ. Вхід вільний. На даному заході буде представлено близько 24 провідних компаній, з представниками яких Ви зможете поспілкуватись та залишити своє резюме.

Адреса проведення заходу:

пр. Перемоги, 54/1 (центральний корпус), Конференц-зал.

Чекаємо на Вас!

Презентація українських ВНЗ на ярмарку навчальних закладів у Варшаві

На початку березня в Польщі відбувся IX Міжнародний освітній ярмарок «Перспектива-2008» – це найбільший та найвідоміший на теренах Європи освітній захід. Він проходив у Варшаві. Цей міжнародний форум привернув до себе увагу понад 400 експонентів та понад 50 тисяч відвідувачів. Організовується цей освітній захід за сприяння Міністерства науки та вищої освіти та Асоціації ректорів академічних шкіл у Польщі.

Традиційно щороку обирається одна країна для особливого відзначення. Ця країна отримує особливе місце на виставці та широку медіапідтримку. Свого часу почесними гостями були: Іспанія (2007), Німеччина (2006), Австрія (2005).

Беручи до уваги постійне зміцнення стосунків між Польщею та Україною у сфері вищої освіти, організатори запросили цього року

Україну бути почесним гостем виставки.

Заходи проводились у величезному спеціально обладнаному виставковому центрі.

Звичайно, найширше були представлені вищі навчальні заклади з усіх регіонів Польщі, а найбільше Варшавські ВНЗ, були також присутні ВНЗ з Франції, Німеччини, США, Великої Британії та ін. Україну представляли 30 ВНЗ.

Кожний український університет, який брав участь у виставці, безкоштовно отримав одне обладнане місце площею 6 кв. м.

Під час виставки відбулася низка різноманітних заходів, зокрема «Круглий стіл ректорів польських та українських ВНЗ», на котрому були розглянуті перспективи співробітництва у сфері наукових досліджень, проведення конференцій, семінарів, видання спільних навчальних посібників, обмін студентами тощо.

Під час засідання круглого столу

з короткими промовами виступили: Міністр освіти Польщі – Катажина Халл, заступник Міністра науки та вищої освіти Польщі – Єжи Душинський, перший заступник Міністра оборони Польщі – генерал Чеслав Понтас, перший заступник Міністра культури Польщі – Петро Жуковський, Мер Варшави – Ганна Гронкевич-Вальтз, а також перший заступник міністра освіти і науки України Олександр Гребельник, голова спілки ректорів технічних ВНЗ України, ректор НТТУ «Київський політехнічний інститут» Михайло Згуровський, голова спілки ректорів Варшави Тадеуш Борецький та ін. Підписано договір про співробітництво між українськими та польськими технічними ВНЗ, а також договір між НТТУ «Київський політехнічний інститут» та освітнім фондом з Польщі «Перспективи» щодо створення Українсько-Польського освітнього центру в м. Києві.

Представники асоціації ВНЗ США розповіли про систему вищої

освіти в їхній країні та перспективи здобуття молоддю з Європи вищої освіти в США.

Презентували свої здобутки у сфері вищої освіти, можливість навчання молоді в їхніх ВНЗ, перспективи обміну студентами представники вищої школи з Великої Британії та Франції.

Необхідно зазначити, що водночас з традиційними напрямками підготовки фахівців у сфері економіки та менеджменту, в Польщі дедалі більша кількість ВНЗ провадить підготовку молоді зі спеціальностей туризм та рекреація.

Треба також зазначити, що Варшавський інститут проблем сучасної цивілізації, на підставі наукових досліджень та аналізу тенденцій розвитку науки та освіти у Польщі, зробив низку цікавих висновків, зокрема, висновки про те, що наука і освіта мають розвиватись у напрямку задоволення потреб бізнесу, потреб транснаціональних фірм, котрі є основними замовниками нау-

кових досліджень висококласних фахівців.

Під час переговорів з представниками ВНЗ Польщі була виявлена зацікавленість низки польських вищих навчальних закладів у співпраці з нашим університетом. Це, зокрема, Варшавська політехніка, Альма-матер, Фінансова академія з м. Варшави, а також економічний факультет Варшавського університету.

Так, зокрема, представники економічного факультету Варшавського університету запрошують викладачів КНЕУ взяти участь у Міжнародній конференції з проблем тематичного моделювання економічних систем. Такі конференції проводяться у Варшавському університеті раз на два роки.

Надійшла низка інших цікавих пропозицій щодо співробітництва в науковій та освітній сферах.

В.В. Вітлінський,
зав. кафедри ЕММ,
д.е.н., професор.

ФЛЕШКА

Газета факультету інформаційних систем і технологій

Цікаво

Будьмо щасливими!

Завжди на Днях народжень, на весіллях та інших урочистостях ми бажаємо один одному у першу чергу щастя. Але чому саме щастя? Чому людина так прагне його? І взагалі, що таке щастя для нас?

Усі словники сходяться лише на одному – щастя є філософською абстрактною категорією. Але, погодьтеся, що це не досить вдале визначення. На мою думку, не можна говорити про щастя в цілому для людства, це така категорія, яка стосується кожної окремої людини. Так, наприклад, для однієї людини щоб бути щасливою, потрібно бути коханою (коханим) і знати, що у тебе є людина, яка ніколи не залишить тебе ні в біді, ні в радості

(адже життя свідчить, що бути з людиною в радості ще важче, ніж у горі. Ми навчилися жаліти, але радіти за інших вперто не хочемо, ми заздимо і нарікаємо, чому щось гарне трапилося саме з тією людиною, а не з нами). А для іншого щастя – це велика кількість грошей та можливість насолоджуватися життям. Та незважаючи на це, кожен хоче бути щасливим.

З іншого боку, уявімо наступну ситуацію. Ви – щаслива людина, але навколо вас усі нещасні: це і ваші батьки, і ваша «друга половинка», і, можливо, ваші діти, рідні, друзі, знайомі... Чи зможете ви у такій ситуації повністю насолодитися своїм щастям??? Якщо так, то ви людина бездушна та егоїстична. Адже ви не цінуєте навіть найрідні-

ших своїх людей. Якщо ні (на що я щиро сподіваюся), то, хоча у вас і будуть усі можливості бути щасливим, ви будете сумними, можливо навіть страждатимете, тому що ваші рідні та близькі страждають.

Тобто, з одного боку, щастя є категорією індивідуальною, бо воно для кожного різне, а з іншої – суспільною, бо без щастя ваших найрідніших людей і ви щасливими не зможете бути.

«А що потрібно робити для того, щоб бути щасливим?» – питаєте ви. Як на мене, то, перш за все, варто навчитися щиро радіти чужому щастю. Потрібно навчитися жити чесно, тоді й щастя не заставить себе довго чекати. А загалом, формулу щастя вже давно виведено. Ви, мабуть, питаєте: «Де? Як таке

може бути?» А відповідь зовсім проста, варто лише звернутися до релігії. Вона є центральною в усіх священних книгах нашого світу. І учить вона так:

Буддизм: «Не завдавайте іншим того, що самим здається боляче» (Удана-Варга: 5, 18).

Брахманізм: «Не робіть іншим того, що боляче було б вам, якби зроблено було вам». (Махабхарата).

Даосизм: «Хай удача вашого сусіда стане для вас удачею, а втрата вашого сусіда – втратою для вас». (Тай Шанг Кан Інґ Пієн).

Зороастризм: «Тільки той по природі гарний, хто не робить нічого, що негарно було б для самого себе». (Дадистан-и-дінник, 94:5).

Іслам: «Ніхто не є істинно віруючим, доки не бажає брату своєму того ж, що й собі». (Сунна).

Іудаїзм: «Що ненависне вам, не робіть ближньому своєму». (Талмуд, Шаббат, 31а).

Конфуціанство: «Не робіть іншим того, чого не хочете, аби робили вам». (Аналекти, XV, 23).

Християнство: «Як хочете, щоб з вами чинили люди, так чиніть і ви з ними». (Євангеліє від Матфея 7:12).

Тобто все не так складно, як нам здається. Для того щоб бути щасливими, варто самим приносити щастя у життя інших. Тож будьмо щасливими!

Наталія Пунько,
студентка 2-го курсу ФІСіТу

проф.com

Конкурс

Стінгазета до Дня закоханих!

14 лютого – свято всіх закоханих! Найромантичніший день, коли можна висловити свої почуття. Це свято є символічним та довгоочікуваним. Воно не оминає жодної людини, а особливо студентів. Не є винятком і студенти нашого університету, які щороку з нетерпінням чекають на свято та ретельно до нього готуються!

Цього року наші активісти особливо творчо підійшли до святкування Дня Св. Валентина, аби створити на своїх факультетах романтичну, затишну та радісну атмосферу свята. Протягом тижня весь університет ніби потрапив у «карнавал кольорів», основними барвами якого стали червоні та рожеві. Повітряні кульки, серця, серпантин та вітальні листівки – усе це прикрашало стіни рідного університету, радува-

ло око та зігрівало серце. А поштові скриньки, які були розміщені біля деканатів, надали можливість кожному бажаному привітати своїх друзів, знайомих та коханих з цим прекрасним святом!

Та краса, яку створили студенти, не могла бути непомічена та невідзначена. Тому за ініціатики Профспілки студентів КНЕУ ім. Вадима Гетьмана був проведений міжфакультетський конкурс на «Найкращу стінгазету до Дня Святого Валентина» та «Святкове оформлення факультету».

Протягом тижня компетентне журі не могло визначити переможця, адже кожна з представлених газет була гідна перемоги. І, нарешті, 4 березня на черговому засіданні профкому були оголошені результати університетського конкурсу стінгазет до дня закоханих.

Оскільки кожен з факультетів проявив себе якнайкраще, журі виокремило декілька номінацій. Тому ніхто не залишився без уваги.

Отже, III місце розділили між собою **Юридичний факультет** та **Факультет інформаційних систем і технологій**; II місце розділили **Фінансово-економічний факультет** та **Обліково-економічний факультет**; і, нарешті, почесне I місце у конкурсі «**Стінгазета до дня Святого Валентина**» дісталось **Факультету економіки АПК**. Але на цьому призери не закінчилися, адже у номінації «**Святкове оформлення факультету**» перемогу здобули **Факультет економіки та управління** та **Кредитно-економічний факультет**. Також поза конкурсом був оцінений **Юридичний факультет**, який відзначився нестандарт-

ною програмою та оригінальною ідеєю проведення Дня святого Валентина. У номінації «Загадкове сердечко» переміг **Факультет маркетингу**, а **Факультет міжнародної економіки та менеджменту** був відзначений «За оригінальний підхід до оформлення газети».

Переможці були нагороджені грамотами та чудовими подарунками. А головним призом, який дістався факультету економіки АПК, був квиток на сольний концерт Таїсії Повалій, що проходив на головній сцені міста. Вечір у стінах «Палацу України» видався на славу. І те море приємних вражень та яскравих відчуттів, отриманих від феєричного шоу, яке влаштувала співачка, залишаться в пам'яті ще надовго. Можу сказати тільки одне – перемога була того варта!!!

На жаль, свято кохання пройшло, але залишило в наших серцях ніжні почуття, приємні спогади та позитивні емоції. А також натхнення для нових перемог!!! Тому, щиро вітаю всіх призерів з нашою спільною перемогою! Ну й, звичайно, з приходом весняних сонячних днів!!

P.S Від імені всього студентування хочеться висловити подяку профкому студентів та аспірантів КНЕУ ім. В. Гетьмана, а особливо голові профспілки Ользі Чабанюк та її заступникам Валентину Черненко-му та Савченку Івану за прекрасну ідею та сприяння проведенню заходів, приурочених до такого прекрасного свята, як День Святого Валентина.

Інна Добровольська,
Голова профбюро ФЕАПК.

Свято

8 Березня запам'ятається активістам надовго

Саме перед цим святковим днем відбулося чергове засідання проф-

Нарешті після довгих зимових похмурих днів ми відчули перший теплий подих весни. Символічно, що саме в цю прекрасну пору року є такий день, коли кожна дівчинка, жінка, мати, бабуся забуває про свої буденні турботи і приймає вітання від сильної половини людства. Всі вже, напевно, здогадалися, що ми говоримо про Міжнародний жіночий день – 8 Березня.

кому студентів, одним із питань порядку денного якого стало урочисте привітання наших чарівних дівчат.

Як приємно було почути масу добрих, теплих, щирих слів на нашу адресу із уст голови профспілки Ольги Чабанюк та чоловічого колективу нашої організації, а також отримати вітальні листівки та сувеніри.

Зовсім несподіваною стала звістка про те, що за сприяння Первинної профспілкової організації студентів КНЕУ імені Вадима Гетьмана, Київської міської організації Профспілки працівників освіти і науки України, Головного управління у справах освіти та науки КМДА свято продов-

жилось у стінах Київського міського театру ляльок, де з нагоди 8 Березня відбувся прем'єрний показ вистави для дорослих «Декамерон» Джованні Бокаччо (постановка головного режисера театру, заслуженого артиста України Юрія Сікала).

Ті емоції та враження, які ми отримали від перегляду вистави, не можна порівняти з жодним (навіть найкоштовнішим) подарунком, адже епоха Відродження повністю поглинула нас у свої часи, розкриваючи всю красу Італії з її ошатними будиночками, що потопали у зелені та квітах, темпераментними персонажами, інтригами та міжособистісними перепеттями.

Чимало захопливих любовних та інших (часом майже детективних) пригод відбувається з героями спектаклю. Вони вдаються до різних хитрощів, аби бути коханими й щасливими, навіть згодні поступитися власними переконаннями.

Усе, як у житті, непередбачуване. Інколи на очах у глядачів змінюється й перебіг вистави, адже вона народжується спонтанно, з фантазії автора. Символічним є сценічний прийом: автор та Меценат — люди, решта героїв — ляльки.

Особливо видовищності виставі надавали музично-танцювальні сцени та високий рівень акторської майстерності. Глядачі, котрі захотіли переглянути «Декамерон» у Київському театрі ляльок, гадаємо, не пошкодують, адже на сцені розгортається справжня італійська феєрія.

Тому, хочемо висловити велику вдячність усім, хто доклав зусиль, аби свято весни запам'яталося нам на довгі роки, адже такі приємні сюрпризи отримуєш не кожного дня!

Наталія Шендрик,
голова профбюро ФЕФ,
Інна Добровольська,
голова профбюро ФЕАПК.

Коли мова йде про профком

Коли мова йде про профком, більшість студентів уявляють організацію, що займається проїздними квитками чи путівками до санаторію-профілакторію. Це дуже прикро, адже я на власному досвіді переконатася, що профком здатний на багато, і робить більше, тільки студенти чомусь усе це швидко забувають. Щоб відновити справедливість, я вирішила розповісти всім один прецедент, що нещодавно трапився зі мною. Я це роблю для того, щоб студенти зрозуміли, що до Профспілки потрібно звертатися і тоді вони будуть крокувати в ногу з часом.

Я студентка I курсу факультету економіки та управління. Відверто Вам кажу, мені пощастило потрапити до гуртожитку. У деканаті мені дали направлення та ордер на проживання у гуртожиток № 2. Але я не можу сказати, що мені не пощастило із сусідкою по кімнаті, просто ми з нею різних складів характеру. Я – непосидюча, моторна, а вона – повна мені протилежність. І, природно, – ми не знайшли з нею спільної мови, а з часом зрозуміли, що взагалі жити в одній кімнаті не можемо.

І от моя сусідка вирішила поставити на цьому «жирну» крапку.

Я не знаю, чи вона сама прийняла таке рішення, чи їй хтось підказав... Але, як на мене, то вона, здається, добре не обдумала всіх можливих наслідків своїх дій, і, напевно, під впливом емоцій, як кажуть, у стані афекту, написала заяву в деканат, де оббурдурила моє ім'я та честь...

Наслідки були жахливі. Спочатку мене викликали до деканату, далі моїх батьків, і не розібравшись до кінця у справі, вислухавши лише одну сторону, було прийнято рішення про виселення мене з гуртожитку. У мене був жахливий стрес, я розгубилась, не знала, що робити далі.

Я вдячна завідувачій мого гуртожитку Галині Іванівні Дударь, яка порадила мені звернутись до профкому за допомогою. Я боялась, не знала, як бути, що їм говорити, як вони мене приймуть, можливо скажуть, що в них і без мене безліч справ, нема часу займатися ще й моїм гуртожитком.

Але все сталося зовсім навпаки. Коли я прийшла, мене дуже добре прийняли, вислухали і з повною серйозністю взялися за справу, незважаючи на те, що в них і так було безліч справ, адже це був кінець семестру, напередодні новорічних свят та сесії.

Пройшов деякий час, і з їхньою допомогою деканат позитивно відреагував на моє звернення, мене залишили в гуртожитку. Тепер я спокійно живу у своїй кімнаті, не боячись того, що одного дня, при вході в гуртожиток, я побачу наказ про моє виселення.

Я ще раз щиро дякую Профспілковому комітету та декану факультету Анатолію Петровичу Наливайку. Сподіваюся, що моя стаття змінить думку студентів про цю організацію та її діяльність.

Тетяна Колчанова,
студентка 1 курсу.

проф.com

Пленер

Таинственный язык Карпат

Ещё на вокзале мы заметили, что нас пятеро (не хватало Ксюши). Позвонив ей, мы узнали, что она стоит в пробке и врядли успеет на поезд. До отъезда оставалось пару минут и мы уже сидели в вагоне, как неожиданно появилась наша Ксюша. Только она зашла в наше купе, сразу тронулся поезд. Впрочем, можно сделать вывод, что с таким везучим человеком можно ехать куда угодно!

По дороге мы познакомились со многими студентами с разных вузов, так что ночка оказалась короткой. Из-за интересного общения с новыми знакомыми мы успели поспать совсем немного, так как рано утром надо было уже вставать и собираться на выход.

Сразу после зимней сессии от Управления по делам семьи и молодежи при участии Первичной профсоюзной организации студентов КНЭУ имени Вадима Гетьмана студентам факультета «Экономики и управления» неожиданно поступило предложение поехать на отдых в Карпаты. После рассмотрения вопроса по распределению путевок на заседании профбюро их получили самые активные профсоюзные деятели факультета. Таких счастливчиков, которые отправились в удивительное путешествие, насчиталось только шестеро. Быстренько собрав необходимые вещи, мы отправились в красивый уголок нашей Украины.

Выйдя из поезда, мы оказались в районном городе Стрий. Там нас ждали два автобуса, которые доставили всех в санаторий «Перлина Карпат». Когда нас поселили в номера, все (уставшие после дороги) пошли спать, только некоторые решили немного изучить новую местность и запечатлеть это на память (такими оказались Юля и Света).

После завтрака мы начали обдумывать, чем будем заниматься ближайшие семь дней. Самые смелые и уверенные, выйдя из столовой, сразу же отправились в номер одевать лыжный костюм и искать снежные горы.

Следующие дни мы провели на лыжах. Первая гора, на которой мы получили азы лыжного мастерства, была небольшая гора в Вышкове, потом, набравшись смелости, мы съезжали с самой вершины горы в Славском – Захар Беркут, на которую поднимались на подъемниках 40 минут. Конечно не обошлось без падений, но они были незначительны и на первых шагах катания, так как со временем у всех появились навыки.

В один из дней мы решили съез-

дить на экскурсию в Скалы Довбуша. Находясь в этом чудном месте, чувствуешь историю и таинственность этих высоких и могучих скал. Ощущение просто неописуемо. По дороге на скалы мы успели поваляться в огромной куче листьев, аппетитно пообедать в одной украинской колыбе, потанцевать под национальную музыку и покататься на лошадках.

По вечерам мы собирались дружной компанией и долго беседовали, наши беседы затягивались до самого утра. Это потому, что с нами были очень интересные люди, с которыми можно общаться вечно, это художники – Артём и Витя. Послушав их, начинаешь воспринимать мир немножечко по-другому и замечать то, чего до этого не замечал. Мы также рисовали с ними вместе и они рисовали наши портреты, потом приходилось отмывать грязные руки. Это было довольно забавно. Один раз мне даже разрисовали мои белевские носочки, получился просто шедевр.

В последний вечер мы сделали огромный костёр, наши мальчики на

счёт дров долго не думали, взяли доски из старой беседки, которая лежала разобранная, но почему-то утром все заметили её отсутствие и директор долго не мог понять, куда она делась. Для него осталось это нераскрытой тайной.

Перед отъездом домой мы посетили Гошевский монастырь, который был основан в 1570 году. Очень загадочное место и совсем не похоже на остальные монастыри. Это было конечной точкой нашей поездки, так как вечером в этот же день был поезд домой.

Природа, снег, высокие сосны, замечательное небо, добрые люди и неописуемо красивые горы заря-

жали нас необыкновенной энергией в период всей поездки. Вообще впечатлений просто куча и фоток кстати тоже. Отдых у студентов ФЭУ удался и даже очень. Эта неделя запомнится надолго. Есть хороший фразеологизм: «Жизнь-- это не те дни, что прожиты, а те, что запомнились». Так что, делайте выводы сами.

Конечно же, хотим ещё раз поблагодарить Первичную профсоюзную организацию студентов КНЭУ имени Вадима Гетьмана за незабываемый отдых.

Света Лебедь,
студентка 2 курса ФЭиУ.

Вітаємо

Шановні наші іменинники!

Від щирого серця вітаємо вас з Днем народження!!!

Чабанюк Ольгу – голову профкому КНЕУ (4 курс, ОЕФ)
Черненко Валентина – заступника голови профкому (5 курс, ФЕтаУ)
Прищепчук Аллу – заступника голови профбюро ФЕАПК (4 курс)
Жигадло Олексія – голову організаційно-фінансової комісії (2 курс, ФЕАПК)
Селіванову Олену – голову комісії з питань туризму (3 курс, ФЕАПК)
Герштун Анастасію – голову організаційно-фінансової комісії ФЕФ
Бігус Костянтина – голову комісії з питань культури ФЕФ (2 курс)
Опільську Карину – голову організаційно-фінансової комісії ЮФ

Радості світлої щиро бажаємо,
Здійснення мрій та жадань потаємних,
Та почуттів щонайкращих, взаємних
З друзями, рідними та коханими.
Щоб оминали біда та нещастя,
Просто людського великого щастя!!!

На незбагненному цім світі,
Де на долоні все, як є –
Вам День народження привітно
Сьогодні руку подає.
В цей день Вас щиро привітають
Колеги, друзі і рідня.
Здоров'я, щастя побажають
І море радості щодня.
А ви від нас прийміть дарунок:

Троянди у рясній росі,
Палкого сонця поцілунок,
Весну у всій своїй красі.
До Вас хай сила вітру лине
На журавлиному крилі.
Нехай Вас завжди в теплім домі
Чекають люблячі серця.
Бажаю Вам не знати втоми
Доводить справи до кінця.
Хай залізничні магістралі
Мчать Вам удачі ешелони,
А сині небеса безкраї
Вам сиплють зорі на погони.
А щоб чудове Ваше свято
В душі лишило добрий слід,
Прийміть від нас ви цю присвату
Й живіть, як мінімум, – сто літ.

Дозвілля

Вслухайтесь у лагідний подих весняного вітру, у радісне щебетання пташок...

Вслухайтесь в атмосферу КНЕУ...
БУМ – СТАРТУВАВ!!!

Бенефіс університетської молоді – це не просто фестиваль, це цілий світ, це символ і основа творчості нашого вузу.

Цього року конкурс проводиться втретє. Як приємно було спостерігати, що нарешті усі факультети беруть участь. Про це свідчила атмосфера, яка панувала 20 березня у Концертному залі КНЕУ, коли кожна з команд представляла свій факультет.

Голова журі, кандидат педагогічних наук, магістр естради, директор Центру культури і мистецтв Дана Бабіч привітала всіх кандидатів з початком фестивалю та побажала учасникам наснаги, гарного настрою та успіху.

Почесне право винести Кубок (символ першості, те, за що йде боротьба між усіма факультетами) мала команда – переможець 2006-2007 років обліково-економічного факультету.

Ведучі запросили команди на сцену. Відбулося представлення журі:

Балягіна І.А. – заступник проректора з виховної роботи;
Гарашенко О.В. – художній керівник Центру культури і мистецтв;

Бум – стартував!

Кельц О.А. – керівник вокальної студії;

Бевз М.В. – керівник хореографічної студії;

Чабанюк О.А. – голова Первинної профспілкової організації студентів;

Бабіч Д.Р. – директор Центру культури і мистецтв, голова журі.

І от розпочався феєрверк талантів. Кожна із команд виявила творчість, індивідуальний підхід. У когось це був дебют, а

для інших – вироблений стиль, але всі разом зуміли подарувати залу неперевершені емоції та масу вражень.

Дякуємо учасникам та вболівальникам за гідну конкуренцію.

P.S. До зустрічі на конкурсних днях...

О.А. Чабанюк,
голова профспілкової організації студентів.

БАЖЖТЮ

Газета кредитно-економічного факультету

Готуємо майбутнє

Щоб не опинитися на узбіччі світового прогресу в теперішньому світі, що швидко глобалізується, наша країна проголосила інноваційну модель розвитку. В реалізації цієї моделі одну з провідних ролей має відіграти банківська система України. Це добре розуміють як викладачі, так і студенти нашого кредитно-економічного факультету. Адже саме від банків значною мірою залежить успішний розвиток України по шляху інновацій. Ці ж інновації потрібні й самій банківській системі. Їх доведеться розробляти й запроваджувати сьогоднішнім студентам.

Тож уже другий рік при кафедрі банківської справи успішно працює гурток «Проблеми грошового обігу, кредиту і банків», який веде професор кафедри банківської справи, кандидат економічних наук І. М. Лазепко. Участь у роботі гуртка беруть студенти III курсу, які вивчають навчальну дисципліну «Гроші та кредит».

Готуємось кредитувати та фінансувати інноваційні проекти

Оскільки запис у члени гуртка не обмежувався, спочатку до нього записалося більше 60 студентів. Проте протягом року частина з них відсіялася. Залишилися тільки ті, хто по-справжньому цікавиться науковим дослідженням існуючих наукових проблем, пов'язаних з банківською діяльністю.

Засідання гуртка відбуваються два-три рази на місяць. Кожен учасник гуртка готує доповідь на актуальну тему, яка недостатньо розроблена в літературі чи вимагає вирішення на практиці. Ось деякі з них, які досліджують окремі студенти:

- «Способи емісії грошей» (Андрій Береза);
- «Електронні гроші та перспективи їх розвитку» (Андрій Погрібняк);
- «Механізм управління пропозицією грошей» (Тетяна Насібулаєва);
- «Проблеми розвитку банківського кредиту в сучасній Україні» (Тетяна Єфімченко);
- «Банк екології: доцільність створення та організація діяльності» (Ірина Толстик);
- «Банки реконструкції та розвитку в Україні та світі» (Вадим Рогульський);
- «Кредитування студентської молоді в зарубіжних країнах та в Україні» (Дарія Романенко) та багато інших.

Уже самі теми доповідей свідчать про їх високу актуальність та наукову новизну. Особисто я досліджую тему «Світові тенденції розвитку банківських систем».

Кожному студенту кафедрою при-

значений науковий керівник із числа викладачів курсу «Гроші та кредит», який читається на всіх факультетах Університету.

Засідання гуртка проходять досить цікаво з великою активністю всіх учасників у обговоренні доповідей. На кожному засіданні, що відбувається протягом двох академічних годин, обговорюється, як правило, дві доповіді. Інтерес студентів підігрівается й тим, що на засіданнях гуртка присутні та беруть участь у його роботі викладачі кафедри – доктор економічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України М. І. Савлук, доценти, кандидати економічних наук Т. С. Шемет та Н. В. Циганова, старший викладач Н. П. Баріда та ін.

Кращі доповіді рекомендовані на студентську наукову конференцію КНЕУ, а доповіді Наталії Пелипейко (IV курс, учасниця гуртка у минулому навчальному році) та Андрія Берези направлені на всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт.

В наступному навчальному році в гурток прийдуть студенти теперішнього II курсу, а ми, майбутні член-господари, продовжимо дослідження в гуртках «Банківські операції» та «Центральні банки і грошово-кредитна політика», які з цього навчального року почали працювати при кафедрі банківської справи.

Звичайно, у роботі нашого наукового гуртка є й певні труднощі: щоразу доводиться шукати вільну аудиторію, хоча жодного разу засі-

дання не зривалися (виручала викладацька); навчання академгруп курсу проходять у різний час протягом дня, тому декому доводиться пропускати засідання гуртка. Тож бажано, щоб весь курс навчався в одну зміну. Хотілось би також, щоб більше викладачів брали участь у засіданнях гуртка, адже студентам цікаво слухати їх різні, часом протилежні погляди на одні й ті самі питання чи проблеми.

І ще одне. Мені здається, що зі студентів, які мають високу успіш-

ність і мають схильність до науково-дослідної роботи, слід формувати окремі академгрупи з поглибленим вивченням дисциплін їх майбутньої спеціальності. З таких студентів кафедра могла б формувати кандидатів для навчання в аспірантурі або пропонувала би їх банкам як перспективних банківських фахівців.

Ольга Леонтьук,
студентка III курсу КЕФ,
заст. старости студентського
наукового гуртка.

Авторитет-а-тет

Зустріч з президентом АУБ

У сучасному динамічному світі надзвичайно важливо тримати руку на пульсі подій. Особливо це стосується сфери економіки, надто – банківської сфери. Сьогодні, коли конкуренція на ринку банківських послуг набула значних розмірів, коли послугами банківських установ користується все більша частка населення, коли на терени українського ринку стрімко приходять іноземний капітал, молодим спеціалістам надзвичайно важливо вміти впевнено орієнтуватися у мінливій економіко-політичній ситуації. З метою роз'яснення серед студентів певних питань, що стосуються банківської сфери, 3 березня 2008 року було організовано зустріч студентів КЕФ з Президентом Асоціації українських банків – Олександром Анатолійовичем Сугоняко.

В ході зустрічі обговорювались питання сучасного стану на ринку банківських послуг та впливу іноземного капіталу на розвиток національної банківської системи. Лекція була побудована у формі діалогу – кожен бажаючий міг поділитися своїм баченням ситуації та поставити запитання Олександрові Сугоняко.

Своїми враженнями від зустрічі з Президентом Асоціації українських банків діляться студенти КЕФ:

- Ілля Костинян, студент 4 курсу КЕФ:
– Ілля, що корисного саме для тебе ти виніс з цієї лекції?
- Ця зустріч дала мені змогу краще зрозуміти взаємозв'язок між розвитком банківської

системи та національної економіки. Крім того, я усвідомив загрозу іноземного капіталу для національної банківської системи України, оскільки таким шляхом вітчизняна банківська система, фактично, продається. І, на жаль, ця ситуація має тенденцію до зростання.

– Може, ти хотів би зустрітись ще з кимось, послухати думку іншої авторитетної особистості?

– Мені цікаво було б зустрітись із Головою НБУ – паном Стельмахом.

Наталія Литвин, студентка 3 курсу КЕФ:

– Наталю, чи виправдала ця зустріч твої сподівання?

– З конкретною метою я на семінар не йшла. Я навіть не знала його тематики, тому і визначеної цілі теж не було. Мені було цікаво подивитись на Президента АУБ. Він на мене справив позитивне враження: починаючи із зовнішнього вигляду – закінчуючи манерою виступу та вмінням презентувати свої думки та погляди. Це свідчить про високий рівень освіченості та ерудованості особи. Якщо виходити з першочергової цікавості, то ця зустріч виправдала мої сподівання.

– А що цікавого для тебе ти дізналася завдяки цій зустрічі?

– Дуже цінною та корисною була інформація, що країна живе в кредит, і як іноземні банки багатіють на бідних українцях. Про вихід з даної ситуації я, щоправда, так і не дізналась. Але в мене є своя теорія: розвивати фінансову грамотність українського народу і читати економіко-мотивуючу літературу (Кійосакі, Кові,

«Богатый папа, бедный папа», «Самый богатый человек Вавилона», «Диявол ховається у сирі», «Бросай всё и делай» і т. п.).

– Я так розумію, ти не отримала відповіді на всі свої запитання. Тоді, з ким ще тобі хотілося б зустрітись?

– Ну, звичайно, хотілося б ще почути думку про сучасний стан української економіки Тимошенка, Пинзеника та Стельмаха. А так, є ще достатньо розумних, інтелектуальних фінансових тренерів-консультантів, які досягли значних успіхів у власних справах і радо діляться своїми знаннями з іншими (ну, звичайно, за гроші).

Оксана Бачинська, студентка 4 курсу КЕФ:

– Оксано, а що ти можеш сказати про зустріч з Президентом АУБ? Які в тебе залишилися враження?

– Особисто мене найбільше зацікавило те, що, виявляється, думку про необхідність дослідження співвідношення обсягу виданих кредитів та агрегату М3 запропонував Олександрові Сугоняко наш професор – М. І. Савлук. Дуже приємно, що в Асоціації українських банків прислухаються до зауважень наших викладачів. Я пишаюся тим, що

у мене в університеті читають викладачі такого рівня.

Олена Дяденко,
студентка 4 курсу КЕФ.

БАЖЖЮ

Газета кредитно-економічного факультету

Подія

Звичайний вечір 14 лютого

що прибирає поверхи, сяяли святом. Усі закохані отримали додатковий яскравий привід для ніжних поцілунків, палаючих признань та подарунків з валентинками, що їх дуже стрімко спонукала атмосфера факультету.

Любов – це наш навчальний заклад, В якому вчаться всі, хто цього хоче, Заняття зі студентами проводить, Де Радість та Печаль всі дні та ночі.

Хоча свято й припало на один із найхолодніших місяців зими, з огляду на студентів було помітно, що кохання зігрівало всіх, адже недарма кажуть, що воно – найкращий спосіб зігрітися, відчуваючи тепло коханої людини, або ж збожеволіти з цього самого приводу.

А ось закохані – Марина Поліщук, IV курс, 10 група, та Юрій Бурій, III курс, 5 група, увесь святковий день сяяли коханням, яке підігрівалося чарівною атмосферою факультету, та не могли приховати від усіх свого задоволення від цього:

– Скажіть, чи сподобалось Вам оформлення поверху кредитно-економічного факультету?

Вона: Ооо...Так, звичайно! Ми підіймалися пішки на шостий поверх разом та несподівано побачили велику купу повітряних кульок у вигляді величезного серця, дуже приємно здивувалися.

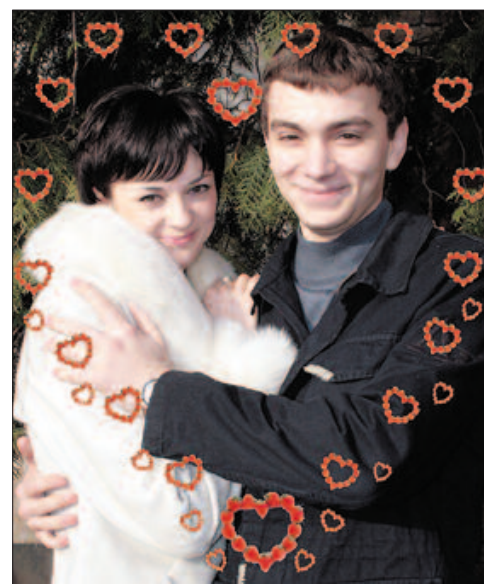
Він: Побільше би таких сюрпризів від факультету, одразу ж настрій змінився і ми почали відчувати, що не тільки у нас свято! (посміхається).

– Тобто факультет подарував святковий настрій і ви залишилися задоволені?

Він: Звичайно, увесь день після того ще ходили і посміхалися, згадуючи про це. Посмішка не сходила з обличчя щоразу, коли пригадуємо, як нас здивувала святкова атмосфера КЕФу.

Вона: Так, багато спогадів, приємних та теплих. Велике спасибі тим, кому не байдуже!

Насправді, коли кохаєш – час не має значення. Так само як і пора року, погода чи інші умовності. Просто 14 лютого – це ще одна чудова можливість хоча б на один день забути про другорядне і згадати про головне. Те, заради чого розпочиналися війни, скоювалися найпідступніші злочини, робилися найгеніальніші відкриття та створювалися шедеври. Все це – заради кохання. Тож не бійтеся висловити свої почуття, адже цього так чекає ваша половинка, а кредит-

но-економічний факультет чекає від своїх студентів успіху в навчанні та бажає усім вічного, щирого та спонукаючого на добро кохання.

ПРОВОДКА

Газета обліково-економічного факультету

«Мій батько часто казав, що людині в житті потрібні три речі: хороший лікар, поборюючий священик і розумний бухгалтер. Перші дві мені майже не знадобилися, а ось третя...»

(Оскар Шиндлер)

Знайомство триває

Міфологія бухгалтера

Кілька міфів про звичайного бухгалтера

Коли чуємо слово «бухгалтер», перед очима мимоволі постає образ скромної, сірої людинки в окулярах, майже непомітної з-за купи різного паперового мотлоху, наваленого на столі, повністю заглибленої у свої математичні підрахунки. І хоча обробка документації – лише незначна частинка його обов'язків, але, тим не менше, професія обліковця найбільш сприймає як нудний та одноманітний процес, позбавлений будь-якої творчої складової, а сам бухгалтер ототожнюється з ходячим калькулятором, який живе в окремому світі точних чисел та фінансових результатів. Виявляється, наша майбутня спеціальність, шановні колеги, овіяна такою кількістю легенд, якій позаздрив би навіть славновісний Геракл зі своїми 12 подвигами.

Отже, міф № 1. Робота бухгалтера – це цілодобове копірвання у бланках, накладних, ордерах та інших бюрократичних причаудаллях, безкінечні обчислення та зведення активу з пасивом.

Справді, ще років 20 тому рахівниця й друкарська машинка були невід'ємними атрибутами типової бухгалтерії. Але технічний прогрес не стоїть на місці, і з появою такої геніальної штуки, як «1С:Підприємство», необхідність

самоу робити скрупульозні підрахунки відпала, треба тільки підставити правильні цифри у правильні рядки, а вивільнений час використати на самоосвіту, відвідування спеціальних тренінгів та семінарів, адже бухгалтера вже давно не називають машиною для ведення обліку, це, швидше, універсальний працівник, фінансист, податківець і юрист в одній особі. Та й сумувати на роботі не доводиться: в наших умовах кожен неврахований нюанс може коштувати підприємству десятків тисяч збитків, а тому бухгалтер повинен бути в курсі всіх законодавчих «новинок», особливо тих, які стосуються податкового та трудового права.

Міф № 2. Бухгалтер – соціально відокремлена істота, зв'язок якої із зовнішнім світом зведений до мінімуму і здійснюється переважно за допомогою телефону.

Те, що нам доводиться постійно сидіти у своєму кабінеті наодинці з комп'ютером, телефоном та калькулятором – не більше, ніж стереотип, вигаданий, вочевидь, розумниками, яким «пошастило» завітати до бухгалтерії під час складання чергової квартальної звітності. Кому-кому, а обліковцю «живого» спілкування точно не бракує: із співробітниками та клієнтами, аудиторами та податківцями, представниками державних органів та підлеглими. А які чудеса дипломатії, комунікабельності та психологічних знань доводиться проявляти, аби відмо-

вити шефа від ризикованих рішень та ще й пояснити, чому потрібно саме так, а не інакше! Не дивно, що після таких «душевних» розмов хочеться чимшвидше повернутися до спокійної паперової роботи...

Міф № 3. Облік – прагматична галузь, у якій нема місця творчості та фантазії.

Бухоблік здається банальним та нетворчим лише тим, хто бачить його з боку, не заглиблюючись у суть справи. Тільки подумайте: яку бурхливу уяву треба мати, щоб за скупими рядками цифр та проведень бачити, як працює підприємство, наскільки динамічно розвивається, чим воно живе і взагалі, скільки ще існуватиме на ринку. Звичайний баланс для будь-кого, непосвяченого у тонкощі облікової справи, навіть для керівника – лише таблиця з купою чисел, водночас для бухгалтера – це, практично, джерело безцінної інформації, матеріал для аналізу, своєрідна задачка з кількома альтернативами (як стверджують спеціалісти, розумний бухгалтер може зекономити підприємству 4 – 40 % річного прибутку).

Звичайно, не все так просто в бухгалтерському царстві... Незважаючи на фізичну легкість, це досить нервова посада, яка вимагає зосередженості, пунктуальності та емоційної стійкості. Людині, яка все-таки обрала стежку обліковця, доведеться багато чому навчитися у своїй професії: логічному мисленню, дисцип-

лінованості, плануванню, звичці робити все якісно та точно, звертати увагу на найменші, на перший погляд, дрібниці.

Але, будьмо відвертими, усі нервові потрясіння і переживання повністю компенсуються відчуттям власної значущості та незамінності (недаремно ж бухгалтера називають другою людиною на підприємстві після директора!). Бо коли бачиш результат своїх старань – отримуєш ні з чим незрівнянне моральне задоволення, знаходиш у собі сили та бажання працювати далі, а це, погодьтесь, незалежно від професії для кожної людини – найголовніше.

І, на додаток, про такий незамінний атрибут, як герб бухгалтера. Отож, щоб достойно оцінити професію бухгалтера і вклад, який він вносить у підвищення ефективності господарської діяльності та її результативності, Міжнародний конгрес бухгалтерів у 1946 році затвердив герб бухгалтера, запропонований відомим французьким ученим Жаном Батистом Дюмарше. На гербі бухгалтерів, визнаним міжнародною емблемою рахункових працівників, зображені сонце, терези та крива Бернуллі, і написано девіз: «Наука, довіра, незалежність». Сонце символізує висвітлення бухгалтерським обліком фінансово-господарської діяльності, терези – баланс, а крива Бернуллі – символ того, що облік, одного разу виникнувши, буде існувати завжди.

Мирослава Заєць,
студентка 4-го курсу ОЕФ.

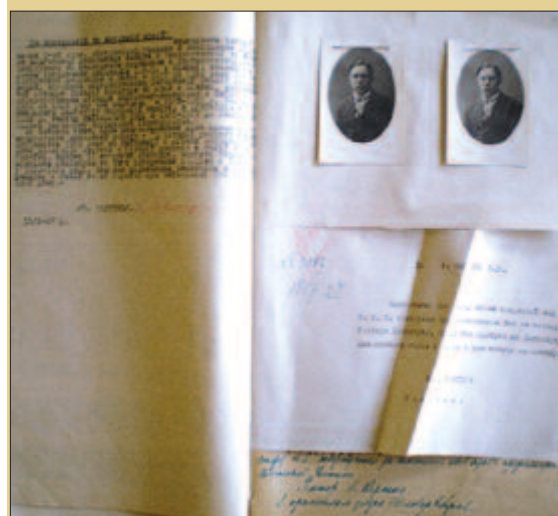
Історичні розвідки

Невідоме про відомих: з історії нашого ректорського корпусу.

Олександр Олександрович Карпеко

Грунтовне вивчення матеріалів, пов'язаних з історією нашого вузу, змушує вносити окремі корективи в її офіційне прочитання, аби останнє не розходилося з реальними фактами. Так, нещодавно були відкриті архівні документи за 30-ті рр., і це змусило провести ревізію біографії одного з наших ректорів – О.О. Карпеко, якого вважали репресованим у 1930-х рр., хоча насправді йому пощастило уникнути цього і він дожив до кінця 1960-х рр.

Це була справді унікальна особа: протягом 1922–1927 рр. О.О. Карпеко встиг попрацювати керівником у трьох авторитетних вузах України: Ніжинському інституті народної освіти – колишньому Історико-філологічному інституті ім. князя Безбородька (нині – Ніжинський державний університет ім. М. Гоголя), Київському інституті народної освіти – колишньому Університеті Св. Володимира (нині – Київський національний

університет ім. Т. Шевченка) та Київському інституті народного господарства – колишньому Київському комерційному інституті (нині – Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана). Звичайно, питання щодо призначення О.О. Карпеко вирішувалося у вищих державних інстанціях, але це обрання залежало і від проявлених ним здібностей. Зокрема, в усіх вузах, які О.О. Карпеко очолював у зазначений період, його робота характеризувалась перш за все активним та ширим сприянням українізації освітнього процесу. Він самовіддано працював на користь відновлення матеріальної бази вищих учбових закладів, прагнув зберегти старі викладацькі кадри та традиції класичної освіти. Тож освітня та громадська діяльність О. О. Карпеко справді заслуговує на докладне вивчення та популяризацію інформації про нього.

Ким же він був? Завдяки знайденим архівним матеріалам тепер можна досить чітко й вичерпно відповісти на це запитання. Олександр Олександрович Карпеко народився 3 (16 – за новим стилем) листопада 1891 р. у славновісному м. Кролевець на Чернігівщині (слава про кролевецькі рушники та вишивку колись розходила по всій Україні). В автобіографії О. О. Карпеко зазначає, що за національністю він українець, а за соціальним походженням – інтелі-

гент. Батько Олександра Олександровича працював листоношею на Кролевецькій пошті. Мати займалась домашнім господарством.

У 1892 р. батько О.О. Карпеко був переведений на службу до поштового відділення с. Блинні Кучі Рославського повіту на Смоленщині, де працював до 1899 р. Сюди ж, відповідно, переїхала і його родина, саме тут почав здобувати освіту Олександр Олександрович Карпеко: в сільській школі писменства.

Проте початкову освіту Олександру довелося завершувати у школі с. Холм Більського повіту Смоленської губернії (куди 1899 р. на роботу було переведено батька), яку він закінчив у 1901 р. У 1902 р. батька було переведено на роботу до повітового м. Біле Смоленської губернії, де Олександр вступив до гімназії, в якій навчався 4 роки. У 1906 р. батькові ампутували ногу і стан його здоров'я різко погіршився, згодом він залишив роботу, вийшов на пенсію, і сім'я переїхала до м. Новгород-Сіверського. Як згадував О. О. Карпеко: «Тут я почав займатися приватними уроками, аби на ті гроші підтримувати сім'ю, що в ті часи складалася з 13 осіб». Водночас Олександр продовжив навчальний курс у місцевій гімназії, яку закінчив у 1910 р. і цього ж року вступив до Ніжинського історико-філологічного інституту ім. князя О. Безбородька. Тут він прослухав курси лекцій з богослов'я, філософії, педагогіки, грецької, римської та російської словесності, всесвітньої та російської історії, а також вивчав нові мови (німецьку та французьку). Ніжинський інститут був досить авторитетним вузом Підросійської України (тут свого часу навчалися такі визначні особистості, як М. Гоголь, Є. Гребінка, А. Мокрицький, А. Бородін та багато інших; не менш репрезентативним

був і викладацький склад – М. Грот, А. Будилович, В. Качановський, М. Березков та ін.).

Однак у студентські роки О.О. Карпеко займався не лише освітою та підробітками. У його спогадах вказано, що саме в цей період відбулось ознайомлення із суспільно-політичним життям та включення до нього. Вже у рік вступу до інституту він бере участь у вшануванні пам'яті померлого Л.М. Толстого, що в принципі розглядалось як антиурядовий виступ (влада та керівництво вузу на це дозволу не давали). О. Карпеко згадував про ці події: «У великій скорботі схилиємо свої голови... і обіцяємо не зупинятися ні перед чим у боротьбі з мракобиссям та бущіверством». Зазначимо, що в Ніжинському інституті, як і в інших вузах Російської імперії, на той час відбулась чергова активізація студентського руху. Цьому сприяв і більш демократичний склад студентів Ніжинського інституту порівняно з іншими вузами імперії.

У 1914 р. О. О. Карпеко закінчив Ніжинський історико-філологічний інститут. Як випускник класичного відділення він мав написати дипломну роботу з грецької або римської словесності. О. Карпеко обрав тему: «К вопросу о характере и происхождении греческой сатирической драмы», за якою і виконав роботу, що була успішно захищена і стала його першою опублікованою науковою працею. Як здібному студенту, йому було запропоновано зайнятися підготовкою до здобуття професорського звання в інституті і, зокрема, затверджено відрядження до Лейпцига на 2 роки з науковою метою. Проте скористатись цією нагодою О. О. Карпеко не зміг: у 1914 р. почалась Перша світова війна. Російська імперія воювала з Німеччиною, а тому поїздка до німецького Лейпцигу стала неможливою. Тож О. О. Карпеко з 1 липня 1914 р. було призначено вчителем класичних мов та історії до Острозької чоловічої гімназії Воронезької губернії, де він пропрацював до 1918 р. В цей час він продовжував і наукову діяльність, видавши 1916 р. розвідку «Античные мифы» (Опыт исследования античных мифов)», яка засвідчила продовження дослідження ним теми давньо-

грецької культурної спадщини, вивчення якої почалося ще у студентські роки.

Він також брав активну участь у тих політичних подіях, що потрясли Російську імперію: у 1917 р. вступив до КП(б)У та до профспілки працівників освіти (РОБОС). Попри це, до кінця 1918 р. продовжував викладацьку діяльність в Острозькій гімназії (яку було перетворено на трудову школу), залишаючись при цьому також головою її педагогічної ради. Паралельно з цим до 20 грудня 1919 р., як член партії та профспілки, обіймав низку керівних посад у радянській системі освіти цього краю (завідувач шкільного підвідділу народної освіти, член повітової та губернської рад по народній освіті, голова учительської профспілки). Загалом з цього часу О. О. Карпеко паралельно працював за кількома напрямками: освітня та наукова сфера, профспілкова, партійна діяльність та робота в радянських органах влади. Орієнтовно в цей час він також одружився (в особовій справі за 1927 р. О. О. Карпеко зазначав, що у нього на утриманні перебуває дружина 30-ти років та 8-річна донька).

3 21 грудня 1919 р. (тобто, одразу ж після звільнення Донбасу від військ Денікіна) О. Карпеко був переведений до цього регіону і працював у м. Костянтинівськ Донецької губернії (член ревкому, завідувач виконкому народної освіти, член міськради, викладач у семирічній школі №1). З 5 вересня 1920 р. по 1 травня 1921 р. О. Карпеко працював на партійній та викладацькій роботі у м. Бахмут (викладач у семирічній школі №2 та на курсах підготовки працівників дитбудинків). З 1 травня по 13 жовтня 1921 р. – знов у м. Костянтинівськ (працює секретарем районного осередку КП(б)У та викладає у семирічній школі №1, а також є головою правління спілки працівників освіти).

З 1921 р. О. О. Карпеко починає працювати також у місті своїх студентських років – Ніжині. Тут він з 13 січня 1921 р. по 1 вересня 1922 р. – політкомісар та викладач Ніжинського інституту народної освіти (скорочено – Ніжинський ІНО, колишній Історико-філологічний інститут кн. Безбородька). А з 1 вересня 1922 р. (в автобіографії також фігурує й інша

історія культури та мови у м. Ніжин.

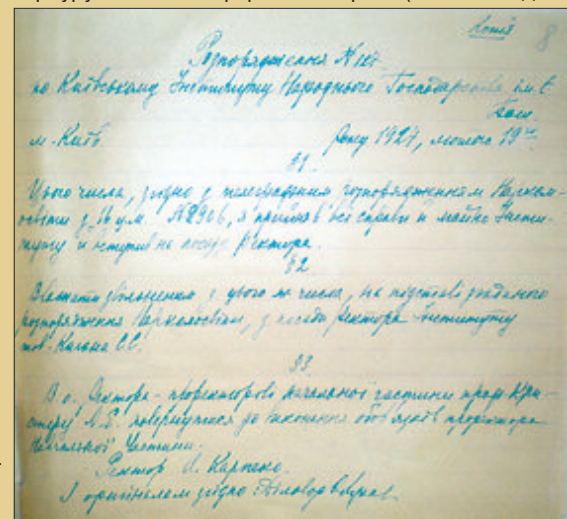
Водночас Карпеко був членом Ніжинського окрпарткому. Не полишав і профспілкової роботи: з листопада 1921 по 1 липня 1924 р. був головою правління Ніжинського окружного відділу РОБОСу. А з осені 1923 по 1 липня 1924 р. – членом Ніжинської міськради.

Та повернемося до діяльності О. О. Карпеко на посаді ректора Ніжинського ІНО. Інститут йому дістався у край занедбаному стані. Але Олександр Олександрович, попри нетривалий термін свого ректорства у цьому вузі, зміг зробити чимало для виправлення становища. Вдалося відремонтувати частину приміщень та умеблювати їх. Збільшилася чисельність студентів. Почалося викладання нових дисциплін (природничого та фізико-математичного циклів). Було відновлено предметні кафедри.

Треба наголосити, що, хоча О. О. Карпеко обіймав цілу низку керівних партійних та ін. посад, він зберіг толерантне ставлення до інших та виважену кадрову політику в період керування навчальними закладами. Зокрема, він не переслідував професорів Інституту, котрі працювали до революції, адже багатьох із них він знав особисто та поважав, а також зробив усе для зосередження в Ніжині плеяди талановитих науковців, які сприяли піднесенню ролі Ніжинської вищої школи у науковому житті України й СРСР. Велику увагу О. О. Карпеко також приділив впровадженню рішення про українізацію: одним із перших перейшов на викладання українською мовою та спонукав до цього інших.

Проте продовжити роботу в Ніжині надалі О.Карпеко не зміг, оскільки 23 червня 1924 р. рішенням влади був переведений на роботу до Києва. Тут О. Карпеко знов поєднував викладацьку роботу з працею в партійних структурах та державних органах влади: з кінця червня 1923 р. був членом губвиконкому; з 24 жовтня 1924 р. – членом Київської міськради; з 1 грудня 1925 р. – членом Київського окружного комітету КП(б)У; а з 1 січня 1926 р. завідував відділом агітації та пропаганди в Київському окрпарткомі (до 17 лютого 1927 р.).

Не був Олександр Олександрович на другорядних посадах і в освітній сфері. З 23 червня (за іншими дани-

ми – з 1 липня) 1924 р. по 27 листопада 1925 р. (за іншими даними – по 1 січня 1926 р.) він – ректор Київського інституту народної освіти, скорочено КІНО (нині – Київський національний університет ім. Т. Шевченка), в якому також викладав «історію революційного руху в Україні та Росії» (з 23 червня 1925 р. вже як професор 2-го розряду на кафедрі історії революційного руху в Україні та Росії). При цьому залишався науковим співробітником науково-дослідної кафедри історії культури та мови Ніжинського ІНО. «За розпорядженням Наркомату освіти від 27 листопада 1925 р. за № 41504 звільнений з посади ректора КІНО у зв'язку з переходом на партроботу, але був залишений професором КІНО на вищеназваній кафедрі. З вересня 1926 р. О. О. Карпеко також став науковим співробітником науково-дослідної кафедри марксизму-ленінізму (в Києві), а з 5 лютого 1927 р. – уповноваженим наукового відділу Наркомату освіти в Києві.

У Києві не припинилась і наукова робота Олександра Карпеко, хоча тематично вона змінилась, відображуючи кон'юнктуру того часу. Так, у 1925 р. він опублікував дослідження «З матеріалів до обліку студентської праці» та «З історії студентського руху 1905 р. на Київщині». В автобіографії, складеній навесні 1927 р., О. О. Карпеко також зазначав, що: «За останні часи, крім вище зазначених двох праць..., у різних часописах вмістив декілька статей з історії ревруху в Росії та Україні, зробив 11 наукових докладів, керував марксистсько-ленінським семінаром та його історичною секцією в Ніжині у 1923–1924 роках. Керував підвищенням семінаром з історії ревруху в Росії та Україні при Київському ІНО – 1924–1926 роки». Окрім цього, О. Карпеко брав участь у республіканських нарадах, де розглядалися проблеми освіти.

15 лютого 1926 р. Наркомат освіти УРСР прийняв «Положення про порядок заміщення посад керівників та викладачів освітніх установ УРСР», яким закріпив за собою практику призначення керівників вузів республіки. За розпорядженням Народного комісаріату освіти від 16 лютого 1927 р. (№ 8962) О. Карпеко був призначений ректором Київського інституту народного господарства ім. Є. Бош (далі – КІНГ) замість С. С. Кагана, який був ректором з 1 вересня 1926 р., але останнім часом часто хворів і тому не міг повноцінно виконувати свої обов'язки. Про призначення О. О. Карпеко ректором з Харкова 16 лютого було направлено телеграму до КІНГу. Після отримання цієї телеграми, в. о. обов'язки ректора інституту проректор навчальної частини проф. А. Є. Кристер 17 лютого 1927 р. звернувся з листом до О. О. Карпеко з повідомленням про його призначення ректором КІНГу і пропозицією «прибути до Інституту для прийому справ і майна й для вступу на посаду».

Негайно прийнявши посаду, О. О. Карпеко вже 19 лютого видав розпорядження (за № 127) по Інституту, в якому інформував, що: «Цього числа, згідно з телеграмним розпорядженням Наркомосвіти з 16 ц.м. № 9906, я прийняв усі справи та майно інституту і вступив на посаду ректора». Про це О. Карпеко повідомив (телеграмою) й Народний комісаріат освіти. Цього ж дня Олександр Олександрович (як ректор) провів і перше засідання Правління КІНГу, на якому було заслухано та схвалено телеграму Наркомату освіти щодо його призначення ректором, а також розглянуто становище кожного факультету і питання, пов'язані з виданням «Наукових записок КІНГу».

Як і на попередніх місцях роботи в системі вищої освіти, О. О. Карпеко розгорнув активну діяльність, спрямовану на розвиток ввіреного йому навчального закладу. КІНГ на той час переживав досить складний період. Після евакуації до Саратова та

подальших революційних пертурбацій колишній Київський комерційний інститут (перейменований 1920 р. на Київський інститут народного господарства) так і не зміг повністю відновити свою матеріальну та навчальну базу. Було втрачено більшу кількість фонду бібліотеки, в часи зміни влади у Києві розграбовано музей товарознавства, обладнання методичних кабінетів та лабораторій. Значної шкоди було заподіяно приміщенням Інституту, в яких тривалий час розміщувалися військові та урядові установи. Зменшився викладацький та студентський склад.

Завдяки ентузіазму та наполегливості нового ректора активізувались ремонтні роботи; була зміцнена видавнича база (прийнято рішення про підготовку збірника з нагоди ювілею інституту) та збільшено асигнування на придбання літератури (за 1927–1928 навчальний рік кількість книжок в інститутській бібліотеці зросла на 2132 позиції, з них третина – україномовні). Відновилась робота навчально-методичних кабінетів. Так, до початку 1928 р. було налагоджено роботу кабінетів: планового господарства, статистичного, економічної географії, страхування, місцевого господарства, хімічного, товарознавства, геологічного, економічного, історико-соціологічного, приватного права, публічного права; лабораторій: фізико-методичного випробування товарів, аналітичної хімії, технологічної, сільськогосподарської, біологічної, текстильного товарознавства; а також юридичної клініки та музею товарознавства.

Відповідно до урядових постанов кількість факультетів було скорочено до трьох: економічний, юридичний та робітничий (робітфак). Проте збільшилась кількість відділень, що сприяло поглибленню спеціалізації. При юридичному факультеті з 1927 р. почала роботу юридична консультація. Для підвищення рівня підготовки майбутніх фахівців з осені 1927 р. відбулось збільшення терміну навчання до чотирьох років (за винятком робітфаку). Зросла й чисельність студентів: у 1927–1928 навчальному році в Інституті навчався 1681 студент, причому 750 з них отримували стипендії (вища освіта на той час була платною). За факультетами студенти поділялись наступним чином: 505 навчалися на економічному факультеті, 309 – на юридичному, решта (867) – на робітфаку. В соціальному відношенні серед студентів переважали вихідці зі службовців (становили близько половини всіх студентів), а за національною ознакою – євреї (на економічному факультеті та робітфаку вони становили близько 48%) та українці (понад 35%), решта – росіяни, поляки та ін. Для покращання житлових та матеріальних умов іногородніх та найбільш соціально незахищених студентів на бульварі Шевченка в буд. № 12 був обладнаний гуртожиток. І хоча його площа була незначною (259 кв. сажень), але він знаходився недалеко від навчального корпусу КІНГу (розташованого на тому ж бульварі Шевченка в буд. № 22/24).

З 1 жовтня 1927 р., згідно з постановою Правління КІНГу, О.О.Карпеко також розпочав викладання в інституті курсу «Економічно-соціальної історії Росії та України XIX та XX століття». Водночас О.Карпеко залишався професором КІНО, а також – членом Київського окрпарктому, окрвиконкому та міськради.

Проте, оскільки він залежав від волі вищої республіканської влади, то не зміг довго залишатися на посаді ректора КІНГу і вже наприкінці 1927 р. мусив перейти на нове місце роботи, залишивши таким чином посаду ректора. 5 грудня 1927 р. в.о. ректора КІНГу М. Мітіліно було видано наказ № 43 по інституту, згідно з § 1 якого «Вважати за вибулого зі складу педперсоналу Інституту ректора – проф. О.О.Карпеко – через від'їзд його з Києва на роботу до іншого міста».

Зазначимо, що після ректорства у

КІНГу О.О.Карпеко на деякий час полишив працю у навчальних закладах і продовжив роботу, як тоді казали, «по партійній лінії» та на державних посадах. Так, у 1930–1931 рр. він був заступником завідувача відділу агітації та пропаганди ЦК КП(б)У; у 1932–1933 рр. – першим заступником народного комісара освіти УРСР (тобто, вживаючи сучасну термінологію, першим заступником міністра освіти); у 1933–1934 рр. – головою Радіокомітету при РНК УРСР.

У 1934 р. столицю УРСР було перенесено з Харкова до Києва. Цей процес було використано для посилення репресій. О. Карпеко, який уже тривалий час перебував на партійних та державних посадах (до того ж був пов'язаний із роботою на радіо, де активно висвітлювалися політичні репресії), добре знав про проведення політичних чисток і розумів, що вони рано чи пізно можуть зачепити також і його. Тому (як чимало українських діячів) він вирішив поїхати подаль від України, де б його не знали, і продовжити там свою роботу. Саме тому він переїздить на Урал, де впродовж 1935–1937 рр. керував культурно-масовою роботою.

Згодом зменшення масштабів репресій дозволило переїхати ближче до України. З 1937 р. і до початку Великої Вітчизняної війни він працював на керівних посадах у системі народного господарства Кубані. В роки війни там же брав участь у партизанському русі, зокрема, керував одним із партизанських загонів.

Після війни у країні відчувалася гостра потреба у викладацьких та керівних кадрах у системі вищої освіти. Тож О. О. Карпеко повернувся до роботи у цій сфері. У 1945–1950 рр. був директором Краснодарського педагогічного інституту. У 1950–1956 рр. – деканом факультету іноземних мов Воронежського педагогічного інституту.

З 1956 р. вийшов на пенсію. Останні роки проживав на Чернігівщині, в цей час зайнявся написанням спогадів, що збереглися і є цінним джерелом історії України 20–30-х рр. XX ст. Помер Олександр Олександрович 1969 року.

Опублікована наукова спадщина О.О. Карпеко становить понад сто праць, що присвячені переважно питанням класичної філології, педагогіки, організації системи освіти і т.п.

Щодо освітньої діяльності О. О. Карпеко, то вона також була багатогранною. Серед дисциплін, які він викладав, були такі: класичні мови, соціально-економічна історія Росії та України XIX–XX століть, історія РКП та КП(б)У, політекономія, історія матеріалізму, суспільствознавство, історія революційного руху в Росії та Україні. При цьому він досконало володів російською та українською мовами, а також читав французькою, німецькою, грецькою та латинською. Тож, хоч його робота в освітній сфері припала на радянський період (а тому вимушено була заповлітизована), проте за рівнем своєї фахової підготовки він належав до когорти вихованців старої, класичної системи вищої освіти, а тому стояв на голови вище багатьох тогочасних керівників вузів України, що й дало йому право посісти керівні посади аж у трьох вищих учбових закладах.

Насамкінець хочу висловити щиру подяку керівництву Державного архіву м. Києва в особі його директора Віри Петрівни Купченко та працівникам цього архіву, котрі надають значну допомогу та всебічно сприяють у роботі з архівними матеріалами, пов'язаними з історією нашого вузу, результати якої будуть покладені в основу створюваної експозиції Музею історії КНЕУ імені Вадима Гетьмана.

А.І. Чуткий,
доцент кафедри історії економічних учень та економічної історії, директор Музею історії КНЕУ.

Цікаво

История самого смешного дня

Первое апреля можно назвать любимым неофициальным праздником, когда в каждом из нас просыпается ребячество, ведь так и хочется над кем-нибудь подшутить. Особенно студенты и школьники изощряются в этот день, проявляя недюжинную изобретательность и актерское мастерство.

День дураков отмечается во многих странах мира, но откуда пошла эта странная традиция? Началось все в средневековой Франции. В начале XVI века летоисчисление перешло с Юлианского календаря на Григорианский. По старому календарю Новый год выпадал на **1 апреля** и был перенесен на привычное для нас 1 января. В те времена новости распространялись довольно медленно, так называемым пешим ходом, и во многие регионы это нововведение дошло только спустя несколько лет. Ничего не подозревающие французы продолжали отмечать Новый год первого апреля, как ни в чем не бывало. Узнав о переносе праздника на три месяца назад, многие не хотели в это поверить. Но ничего не поделаешь: закон есть закон, пришлось с этим смириться, а тех, кто упрямо продолжал отмечать новый год по старому календарю, называли **«апрельскими дураками»**.

Со временем из памяти стерлась ассоциация первого апреля с новым годом, а вот тяга попроказничать осталась. Иногда подготовка начинается за несколько недель до «праздника», хотя очень часто получается так, что ожидание от шутки приносит больше радости, чем результат. Прокказы вышли далеко за пределы семьи и друзей, а подшучивание над коллегами стало любимым делом. С появлением телевидения и радио количество попавших на удочку значительно увеличилось.

Самой знаменитой шуткой, обманувшей тысячи людей, можно считать первоапрельский нонсенс, сфабрицированный авторитетным английским кана-

лом BBC в 1957 году. В новостях был показан репортаж, рассказывавший о том, что швейцарские фермеры благодаря раннему началу весны собрали особенно богатый УРОЖАЙ СПАГЕТТИ. Факты подтверждались кадрами с фермы, на которых девушки-крестьянки с довольным видом снимали спагетти с кустов. В те времена макаронные изделия были мало распространены в Великобритании и считались скорее экзотическим блюдом, поэтому тысячи зрителей приняли репортаж за чистую монету, а телефонная линия студии разрывалась от звонков желающих приобрести чудо-дерево. Возможно, именно отсюда появилось выражение «вешать лапшу на уши».

Первого апреля многие из нас стараются быть особенно внимательными, чтобы не поддаться на провокации окружающих. Но рано или поздно бдительность ослабевает и даже банальное «а у вас спина белая» может сделать свое дело. Иногда шутки получаются такими удачными, что о них еще долго вспоминают со смехом. Первое апреля приносит безмятежную радость в будние дни и только еще больше приподнимает весеннее настроение.

Сегодня возможностей «пошутить» стало намного больше. Помимо розыгрышей на радио, странных телефонных звонков и смс большие возможности предоставляют цифровые фотографии, которые можно обработать в редакторе так, что даже мама родная не признает.

Первое апреля – праздник без обязательств: не нужно дарить подарки и сочинять поздравления. Этот день так и не стал выходным, но остается любимым и самым непосредственным. Учеными давно доказано, что смех продлевает жизнь человека, так что смеяться от души первого апреля и поделитесь своими самыми удачными шутками с нами.

Юлия Климовская,
глава профбюро ФЭиУ.

Між іншим

Весна...

Не успела я сдать зимнюю сессию, как за окном опять март – весна, цветы и девушки в коротких юбках. Что ж, пришло время обновить гардероб и достать из завалов забытой на зимний период одежды любимые туфли, сарафаны и платья. И было бы все просто замечательно, если б во время многочисленных праздников я не ела огромное количество разнообразных гарниров и любимых маминих тортиков. Все было, конечно, безумно вкусным, но... лишние килограммы дают о себе знать. Любимое сногшибательное и до боли сексапильное платье не застегивается, а надеть короткие шорты мне не позволяет мое отражение в зеркале. Эх, где то время, когда я свободно одевала джинсы размера S и свободно себя чувствовала?! Пока дело не дошло до пляжного сезона, надо быстренько приводить себя в порядок. Физкультура, конечно, – занятие замечательное, но для желаемого результата надо бы сесть на диету. Девиз «НЕ БУДУ НИЧЕГО ЕСТЬ» действует, к сожалению, всего лишь день, так что брать на вооружение будем проверенные старые методы.

Если же ситуация не критическая, можно ограничить себя в употреблении любимейшего пива и любимых заварных пирожных, большого количества хлеба и жареной пищи. В тяжелых случаях важно помнить о том, что неправильно составленные диеты могут неблагоприятно сказываться на теле, особенно на лице: оно становится дряблым и появляются мешки под глазами.

Не наедаться перед сном является основным и, на самом деле, действующим советом. Способствуют похудению также прогулки на свежем воздухе. Если же после этого появляется чувство голода, лучше всего его утолять фруктами и салатами из свежих овощей БЕЗ СОЛИ! Очень полезно раз в 7-9 дней делать разгрузочный день. Это полезно как для избавления от лишнего веса, так и для очистки всего организма. В эти дни желательно пить только воду, но если это тяжело переносится, можно делать молочные, яблочные или ягодные дни. Есть на-

до маленькими порциями, 3-4 раза в день. Очень хорошие результаты дает виноградная диета: нужно есть только виноград (без косточек) в неограниченном количестве, в течение нескольких дней.

Но если, все-таки, решение относительно диеты принято, то еще одной проблемой является выбор самого курса похудения. Среди многочисленных диет для похудения наиболее приспособленной к среднеевропейским условиям жизни является так называемая «восточная диета», рассчитанная на 10 дней. Количество питья неограниченно, и при строгом соблюдении диеты человек теряет в весе приблизительно 4 кг.

При любой диете следует помнить о необходимости потребления достаточного количества белка. В день требуется не менее 250-300 г белковой пищи.

8 часов – чашка кофе или чая с кусочком сахара;

11 часов – крутое яйцо и 8 штук чернослива сушеного или свежих слив;

14 часов – 200 г постного вареного мяса и 100 г гарнира из капусты или моркови (желательно свежих), яблоко или апельсин;

17 часов – 30 г сыра, апельсин или яблоко;

20 часов – стакан простокваши или кефира.

Немного терпения, чуть-чуть старания и силы воли, и стрелка весов показывает заветные цифры, джинсы не трещат по швам, и отражение в зеркале не приводит в ужас! Милые девушки, себя надо любить, а иногда стоит чуть-чуть поднапрячься для того, чтоб любить себя еще больше.

Катя Скрипка,
студентка 2 курса.

ПРОВОДКА

Газета обліково-економічного факультету

«Мій батько часто казав, що людині в житті потрібні три речі: хороший лікар, поблажливий священик і розумний бухгалтер. Перші дві мені майже не знадобилися, а ось третя...»

(Оскар Шиндлер)

На самоті

...Далекий тендітний вогник під перехресним знуцанням вітру?..
...Вічна печаль, оспівана поетами, виткана нічним шепотом на полотні з почуттів?..

Що є для нас любов?

...Омріяне, але таке недосяжне щастя?..

...Або ж ілюзорне творіння, темний привид, міраж у пустелі розпачу...

...Жорстока примара, зла, сліпа, оманлива... Брехлива, нервова, непередбачувана. Зрадлива і скоро-минуха...

Вона як ураган, що ламає дерева людських доль; вихор, який закручує нас у шалено-божевільному танці, а потім кидає, як ляльку, десь на роздоріжжі, знесилених, змучених і спустошених, зі зневаженою душею.

Але ми, незважаючи ні на що, пле-каємо в серці прекрасну червону квіт-ку, палку та пристрасну... І коли запалюємо нову свічку, тримаємо її в руках доти, доки віск не обпече долоні. Бо лише біль поверне нас до життя.

...Уже давно, як ти пішов... Пішов, лишивши у моїй душі розпалене багат-тя, ту саму червону квітку, яка повинна була б зів'язати без дбайливого догляду

любові. Мені казали: треба трішки по-чекати – і все мине. І я чекала... Довго, день у день, прокидаючись кожного ранку з відчуттям, що йду на ешафот, боячись заглянути у дзеркало, знаючи, що звідти з його зіниць визиратиме німим сумлінням моє болісне кохання... Ні, я навіть не намагалась його відвоювати. Я боролася з ним.

Та марно. Вогонь згас, залишилися жаринки, які обпікають серце, малюючи на ньому незникаючі шрами.

Цей біль... Здається, він навіки поселився змійним клубком десь тут, у грудях, отрутою розливаючись по всьому тілу. О, якби могла, вирвала б його разом із серцем, кинула під ноги, розтоптала, безжально стерла на порох і розвіяла б по світу.

А вночі... З темних стін виходить Самотність, тінню підкрадається до ліжка, тягнеться до мене, кладе хо-лодні руки мені на шию. І тоді я кричу... Льодяні пальці стискають горло

і крик раптом обривається, захли-нувшись у риданні.

Скільки цих сліз було... Здається, у тому потоці можна втопити біль, журбу, може, й кохання. Але ж не спогади...

Минуле не відпускає. Тримається міцно-міцно і, як на зло, іноді зринає солодкими згадками десь із найдал-ших куточків запаленого мозку, а за-раз виглядає щасливими посмішками із давно не переглядуваних світлин.

Я розумію, що це лише відгомін того далекого життя, яке було в ме-не колишньої. Та від того не легше.

І десь поруч, як остання надія на порятунок, ходить Смерть, а може, вже стоїть за моєю спиною, заспо-кійливим шепотом присипляючи ін-стинкти. А що? Від підвіконня до не-буття один крок. Ступай, позбався від кохання, від цієї несамовитої за-лежності, відчуй смак першого й останнього польоту...

Але... КОХАННЯ НЕ ВБИВАЄ!!!

Воно виснажує, мучить неспоко-єм, ламає на друзки, але не вби-ває!.. Бо просто не здатне цього зробити!

Те, що штовхає нас на край прі-ви, називається інакше – звичка, на-дія, пам'ять...

Убий надію – і розірвеш пута, Зітреш пам'ять – отримаєш сво-боду.

А я втомилась... Втомилась сліпо вірити, сподіватися на чудо, очікува-ти нездійсненого. Я хочу волі, не скутої ланцюгами спогадів, хочу жи-ти, не озираючись назад, йти вперед власною стежкою...

І можливо, колись, зціливши душу, зможу ще раз відчутти в серці солод-кий щем тієї великої червоної квіт-ки, ім'я якій – КОХАННЯ.

Мирослава Засць,
студентка 4-го курсу ОЕФ.

Вітаємо

Від щирого серця вітаємо
завідуючу кафедри іноземних мов ФЕФ
Тетяну Анатоліївну Гузік з Днем народження!

Ваша мудрість, чуйність, терпіння та високий професіоналізм і талант блискучого організатора наукового й навчального про-цесу роблять Ваших вихованців одержимими своєю професі-єю, формують сучасну людину, здатну творчо мислити і діяти в дусі свого часу. Ваші колеги і студенти щоденно зустрічаються у Вашій особі з найкращими людськими якостями: доброзичли-вістю, справедливістю, працелюбністю та вимогливістю як до себе, так і до оточуючих.

Прийміть же наші найкращі поздоровлення і побажання щас-тя, любові, добра, міцного здоров'я і наснаги в житті та праці. Нехай кожний Ваш день буде сонячним, весняним, повним впе-вненості в майбутньому.

Колектив кафедри іноземних мов ФЕФ.

Ювілеї

Квітневе саяво

Розтанув сніг. Гаї привітні
Шумлять над маревом ланів.
І пелюстки свої блакитні
Під сонцем пролісок розкрив.
Я мов тону у морі світла,
зима в душі моїй пройшла –
й вона, як пролісок, розквітла
під сонцем щастя і тепла.

Володимир Сосюра.

У березні ювілей святкують
Пучініна Людмила Федорівна, старший викладач кафедри фізичного виховання;
Бацунов Віталій Павлович, старший викладач кафе-дри фізичного виховання;
Гарбуз Світлана Вікторівна, доцент кафедри мене-джменту;
Гурнак Лідія Миколаївна, завідувач відділом бібліотеки;
Гречанівська Інна Антонівна, методист 2-ї категорії відділу довузівської підготовки;
Демченко Віра Василівна, заступник завідувача гу-ртожитком №4 студмістечка;
Філіпенко Валентина Іванівна, доцент кафедри міжнародної економіки;
Коляда Юрій Васильович, доцент кафедри економі-ко-математичних методів;
Случинський Олександр Олександрович, доцент кафедри вищої математики;

Ігнатенко Василь Миколайович, старший викладач кафедри інформатики;
Огороднік Тетяна Анатоліївна, прибиральниця гос-подарського відділу корпусу №1;
Перебудова Таїсія Миколаївна, архіваріус служби архіву;
Перович Тамара Борисівна, старший викладач ка-федри іноземних мов МЕІМ;
Пухтаєвич Галина Олексіївна, професор кафедри макроекономіки;
Кононенко Тетяна Василівна, завідувач складом відділу матеріально-технічного забезпечення;
Самойлов Павло Володимирович, робітник високої кваліфікації служби головного енергетика;
Лпатова Надія Костянтинівна, провідний інженер видавництва;
Кошова Надія Петрівна, завідувач відділом бібліотеки;
Яцюта Валерій Петрович, доцент кафедри фінансів.

Традиції

Символ найбільшого свята

Яйце — головний великодній символ Воскресіння, тому що з яйця наро-джується нова істота. З давніх часів зберігається в Православній Церкві благочестивий звичай дарувати у свято Великодня яйця. Цей звичай запо-чаткувався від святої рівноапостольної Марії Магдалини, коли вона, після Вознесіння Господнього, прийшла в Рим для проповіді Євангелія, стала пер-ред імператором Тиверієм, піднесла йому червоне яйце і сказала: «Христе воскрес!», починаючи так свою проповідь.

За прикладом рівноапостольної Марії Магдалини ми тепер даруємо у Ве-ликдень червоні яйця, сповідаючи животворящу смерть і Воскресіння Господ-не – дві події, що Великдень з'єднує в собі. Крашанка нагадує про один з го-ловних догматів віри і служить видимим знаком блаженного воскресіння мер-твих, запорука якого у Воскресінні Ісуса Христа – Переможця смерті і пекла.

Пофарбоване в червоний колір яйце називали «крашанка», розписне – «писанка», а дерев'яні яйця – «яйчата». Червоне яйце знаменує для людей відродження кров'ю Христовою. Інші кольори і малюнки, якими прикраша-ють яйця – це нововведення, що так само виражають радість найбільшого свята Христова Воскресіння.

Яйце – символ виникнення життя в надрах його й водночас символ труни, тобто кола життя від народження до смерті. Пофарбоване червоною фарбою, воно означає наше відродження кров'ю Христа.

Народне святкування Великодня ніби доповнює святкування церковне. Так, яйце, уживане при христосуванні, сприймається також як символ усьо-го квітучого і живого в природі. От чому воно стало складовою частиною, очевидно, язичницького обряду в пору посівної чи передпосівної: селяни ставили на стіл дїжку з зернами пшениці, заривали в неї крашанки і берегли зерна до сієби.

Якщо збиралися сіяти льон, то в мішок з насінням також клали святкові яйця. Яйцем, освяче-ним у церкві, гладили худобу, особливо ко-ней, бажаючи бути тва-ринам гладкими (тобто угодованими), як яйце.

Крашанками прихо-дили благословляти нареченого і нарече-ну, їх дарували рід-ним і друзям. Умива-лися водою, в яку опускали крашанки, щоб бути здоровими і красивими.

